

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokółowskiego, Paszaj Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 83.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, świerczalni i miesięczni za dopłatą pierwsi i K. 50 hal., drudzy 60 hal. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą pętlową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i losowe po 20 hal. od jednego wiersza miary pętlowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Sokółowskiego we Lwowie Paszaj Hausmanna l. 9. i w Warszawie Ludwika Pleina ul. Karola Ludwika l. 9; we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisya obchodowa wraz z rozprawą ekspropriacyjną dla projektowanego rozszerzenia korony nasypu kolejowego przy klm. 55³/₄, linii kolei Stanisławów-Husiatyn, odbędzie się dnia 20 listopada 1903 i rozpocznie o godzinie 1 minut 58 po południu (czas kolejowy) na miejscu w gminie Czechołów.

Wykazy gruntów, które mają być zajęte, wraz z planami, wyłożone będą stosownie do przepisu §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. p. p. nr. 30, w kancelaryi obszaru dworskiego w Słobódce dolnej, poczynawszy od dnia 29 października 1903 przez dni 14 do przejrzania dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wyłączeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni, na ręce c. k. starostwa w Buczaczu lub przy komisji na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 23 października b. r. do l. 141.820 o zarządzeniach z powodu zarazy pyska i racie w powiatach: dolińskim, gorlickim, jasielskim, kałuskim, kamionieckim, krośnieńskim, liskim, nowosądeckim, przemyskim, przemysłańskim, stryjskim i turezańskim, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 24 października.

Sejm.

(40 posiedzenie, I. sesji, VIII. peryodu).

Na wczorajszym posiedzeniu wieczornem, które JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni otworzył o godzinie 8 minut 30, uchwalila przedewszystkiem Izba zezwolić Reprezentacyi powiatowej w Kałuszu na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 17.000 koron na częściowe pokrycie kosztów urządzenia i utrzymania szpitala powiatowego w Kałuszu.

Z kolei przystąpił Sejm do weryfikacyi wyborów posłów na Sejm krajowy z kurii gmin wiejskich powiatów kołomyjskiego, sokalskiego, mieleckiego i dąbrowskiego.

Przy sprawozdaniu Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z powiatu kołomyjskiego, gdzie został wybrany poseł Roman książę Pużyna, zabrał głos p. dr. Mogilnicki.

Mowca utrzymywał, że przy wyborze tego posła nie tylko, że przeprowadzono nielegalnie prawyborby, ale także prowadzono silną agitacyę przy samych wyborach, nie przebiegając w środkach. Agitacyę kierowali urzędnicy starostwa, a wysłańcy i zaufani kandydata Romana księcia Pużyny przekupywali wyborców. W dłuższym wywodzie wykazywał następnie p. dr. Mogilnicki cały szereg nieprawidłowości, jakich dopuszczać się miano przy wyborach i przy samym akcie

wyborczym. W końcu zaprotestował mowca przeciw ważności wyboru.

Z kolei zabrał głos Komisarz rządowy Włodzimierz hr. Łoś i rzekł mniej więcej w te słowa:

Tak z protestu, jak z przeprowadzonych dochodzeń okazało się, że bezpośrednim powodem wstrzymania się zwolenników kandydatury dr. Dudykiewicza od głosowania było rzekome nieprawidłowe przeprowadzenie wyboru komisji wyborczej, względnie mylne — wedle zdania części głosujących — obliczenie głosów przy tym wyborze. Po ogłoszeniu wyniku głosowania zjawił się ks. Mogilnicki i kilku jego towarzyszy przed komisją wyborczą i oświadczył, że do tej komisji oni zaufania nie mają i dlatego wstrzymują się od głosowania. — Jak wysokiej Izbie wiadomo, sejmowa ordynacya wyborcza nie zawiera żadnych specjalnych przepisów co do tego, w jaki sposób wybór komisji ma się odbywać i w tej mierze postępuje się rozmaicie. Dzieje się tak, że wyborcy reprezentują się na dwie części i głosują albo przez podniesienie ręki, albo ustnie, albo pisemnie. W tym wypadku starosta kołomyjski zarządził wybór pisemny kartkami w ten sposób, że odczytał całą listę wyborców i każdy oddał kartkę. Zdaje się, że ten sposób wyboru jest najpewniejszy, ażeby uniknąć wątpliwości.

Ponieważ sala wyborcza była zbyt mała, aby można pomieścić wszystkich wyborców, około 200, rozdzielono ich na poszczególne ubikacye, a to według okręgów sądowych, dlatego, że lista wyborcza była ułożona według okręgów sądowych i w ten sposób najłatwiej głosowanie przeprowadzić było można. Po obliczeniu głosów, na 190 głosujących 107 głosów padło na listę kandydata wybranego, a 83 na listę strony przeciwnej. Twierdzą protestujący, że to obliczenie było mylne, względnie fałszywe, ponieważ było obe-

nych najmniej 100 wyborców, do ich partii należących, że więc brakło im kilkanaście głosów. Te obliczenia jednak są dość wątpliwe.

Przy dochodzeniu zeznali bowiem sami protestujący, że według obliczenia dr. Dudykiewicza, u którego zebrali się wszyscy jego stronnicy, było ich tam 114, zaś według notatek ks. Kisielewskiego, który jest podpisanym pierwszym na proteście i który był słuchany protokolarnie, było ich tylko 97 a po drodze przyłączyło się 8, razem więc miało być 105. Jak z tego widać, to liczby są chwiejne. Twierdzą dalej protestujący, że starosta dokonał obliczenia głosów w tajemnicy, że się zamknął w sali, do której nikt nie miał przystępu i jak w proteście wyrażają się, Rząd ukradł kilkanaście głosów. Te zeznania protestujących przedstawiono członkom komisji wyborczej, mianowicie radcy sądowemu Polachowskiemu, Agopowiczowi, Aslanowi, Andrusiakowi i Pawlukowi, którzy zeznali, że po odebraniu kartek starosta przy pomocy urzędników starostwa przystąpił do obliczenia głosów w obec zeznających i większej liczby wyborców, że sala, w której obliczenie się odbywało, miała dwoje drzwi, że obliczenie głosów było rzetelne, a wynik taki, jak starosta ogłosił. Ze względu na te zeznania ludzi poważnych i zaufania godnych i z uwagi na to, że nie jest udowodnionem, ażeby wszyscy ci, którzy przyrzekli głosować na listę dr. Dudykiewicza, rzeczywiście na nią głosowali, tem bardziej, że po ukończeniu głosowania znaleziono kilkanaście takich kartek drukowanych na ziemi, nie można uznać zarzutu, że zaszło jakieś fałszerstwo, za uzasadnionym.

Protest wniesiony przeciw wyborowi temu, zawiera takie mnóstwo szczegółów, że niepodobna wchodzić we wszystkie zarzuty. Sam protest obejmuje dwadzieścia kilka arkuszy, a niemniej tyle, a może więcej akta

56)

AD ASTRA.

DWUGŁOS

PRZEZ

ELIZĘ ORZESZKOWĄ I JULIUSZA ROMSKIEGO.

W PUSZCZY.

XVI.

(Ciąg dalszy).

Nawet arystokratyczny dygnitarz nadunajski, zażyły przyjaciel naszego domu, przechadzając się zemną, nie marnotrawi czasu, albo przynajmniej przypuszcza, że nie traci go marnie, chętnie bowiem zasięga u mnie zwiezłych informacji o bieżących zagadnieniach i sporach oderwanej nauki, na których dokładniejsze studium w nawale spraw publicznych i towarzyskich czasu mu nie staje. A gdy rozmawiamy tak o rzeczach wysokich, oderwanych i mądrych, nie nasuwamy z pewnością tego domysłu żadnemu z widzów, chcących naszego widoku; niemłody, ale nieskazitelnej wytworności mąż stanu, skierowawszy rozmowę na którąkolwiek z kwestyi tak aktualnych, jak czwarty wymiar, lub nieśmiertelność duszy, prowadzi mnie protekcjonalnie pod ramię z miną rzymskiego mecenasa, i słysząc wszystko, co do niego mówię (prócz lekkiej ironii, która mi się mimowiednie miesza w te sui generis wykłady) zwraca jednocześnie szybką swego monokla w tę i ową stronę, raz po raz wietając znajomych porozumiewaczem rozjaśnieniem wygolonej twarzy; to znów upoczywie

zatrzymuje szybką na postępującej przed nami Oreadzie, jak gdyby interesował się wyłącznie nieśmiertelnością tej jednej pięknej. Aż wreszcie przerywa mi na pół szyderczą, na pół tryumfującą uwagą, że jednak ta nasza wiedza nawet w kwestiach zasadniczych na żadne jasne, krótkie, stanowcze „tak“, lub „nie“, zdobyć się nie może, poczem przypomina mi z Goethego, że wszelkie nasze filozofowania są dyabła warte. Ja zaś, który bez Fausta, na własną rękę i już oddawna dotarłem do poznania tej prawdy, że filozoficzne systemy są szare, a tylko drzewo życia ma się zielono, wtrącam mu z całą ochotą. Przygodni widzowie są bezwzględnie przekonani, że udzielamy sobie spostrzeżeń nad budową i różnorodnymi zaletami wyprzedzającej nas kobiety, lub innych dam, obecnych na promenadzie, podczas gdy faktem jest, że wielki mąż stanu zaprawia w danej chwili umysł swój na rzeczach wysokich, oderwanych i mądrych, i że w kole jednostek pracujących nie przedstawia wyjątku.

Słowem, czynni są wszyscy, i to nie tylko tutaj, nad Aarem, ale i w Trouville, i w Biarritz, i wszędzie. I oto cóż się okazuje? Okazuje się, że kiedy wszyscy wokoło mnie zatrudniają się i pracują nad tem, aby na gościńcu życia zajść jak najdalej, a przynajmniej iść jak najwygodniej, ja tylko jeden, uważający się ongi za człowieka ambitnego i pilnego, stoję na miejscu bezczynnie, z założonemi rękoma, i może niezadługo sam nie będę umiał rozstrzygnąć, co jest na tym świecie ważniejsze: trony Sfinksów, czy iakier mego obuwia?

Nie bierz mi za złe sarkazmu i goryczy. Inny jeszcze pokaże ci obrazek. Naprzeciw naszego hotelu usadowił się na chodniku jakiś pomysłowy, choć obdarty, astronom z lunetą, przez którą za dnia pokazuje wierzchołek Jungfrau, a gdy się zrobi ciemno — Saturna. I przy tej gwiazdzie wieczornej zatrzymują się nasi pracownicy. Teleskop jest lichy, jednak kontury srebrnej planety odrzynają się ostro od czarnego tła nocy; wi-

dać wyraźnie płasko zatoczony pierścień obwodowy, a nawet polewającą go linię Cassiniego. Ale soczewka teleskopu umieszczona jest niewygodnie i bez żadnej stałej podstawy, tak, że niewyprawnemu trudno jest utrzymać żrenicę spokojnie i bez ruchu. Aby więc zadanie to ułatwić, wpada ów silny pan o imponujących plecach na pomysł, który mi jeszcze więcej zaimponował: pochyla nisko swe barki i nie dba o natężającą pozycyę, byle tylko panie, zyskawszy punkt oparcia na jego ramionach, mogły dokładnie przypatrzeć się Saturnowi. Rzecz prosta, że i inni mężczyźni nie dają się zawstydzić i ubiegają się gorliwie o rolę słupa i karyatydy. Badania rozpoczynają się na nowo i trwają dłużej, lub krócej, stosownie do tego, kto pałczy, kto pomaga, kto jest wprawniejszy, lub sprawami ciała niebieskich goręcej zajęty i t. p.

Gdy kolej przychodziła na Oreadę, poprosiłem ją półgłosem, aby się widoku Saturna wyrzekła; spojrziała na mnie z chwilowym zdziwieniem i cofnęła się istotnie wraz z mną od ulicznego obserwatorium. W nagrodę za tę drobną uległość, opowiedziałem jej wszystko, co wiem i myślę o pierścieniach Saturna. Lotne pasma mgieł fosforycznych i pałających uwieżyły gwiazdę olbrzymią, której obwód przewyższa o setki tysięcy kilometrów obwód naszego globu. Mimo tych kajdan wyszedł Saturn w opowiadaniu mem bardzo potężnie, i nie tylko Saturn, ale cały firmament, tak potężnie, że garstka istot zebranych przy teleskopie w Interlaken skurczyła się do rozmiaru garstki marionetek, niepozornych, taniach, posłednich, o mechanizmie jednostajnym, bardzo prostym i bardzo mało zabawnym.... Długo mówiłem słuchaczce mojej o wielkich i małych wymiarach — a odwiodłem ją był od zajęć przy lunecie dla tego, że w doborowym towarzystwie naszym ona jedna wydaje mi się często tak samo, jak ja, bezczynną, i o kółko życiowej Fortuny niedbałą; ta jedna.

Skoro przyjaciółka Italii odjedzie, będę

na gruncie tutejszym jedynym już osobnikiem, stojącym na miejscu i gnuśnością swą odbijającym od innych.

Aby otoczenie swe naszkicować, wybrałem na chybił trafił parę rysów drobnych, jednak dostatecznie charakteryzujących świat ten, w którym kwitną psianki *consolantes*; tak je nazwałam, jakkolwiek grzeczniej można by mówić o orchideach, które, im piękniejsze i droższe są, tem bardziej wyglądają trująco. W otoczeniu ich nie mi się stać nie może, ponieważ orchidee wyczuwają instynktem, że jad ich mnie nie nęci i same odwracają się odemnie ku wdzięczniejszym ofiarom. Ten tylko pasć może ofiarą, kto, zwabiony świetnością kielicha, pragnie gorąckowo wkraść się do jego wewnętrznych tajemnic. Ja je znam i wiem, że oprócz jednego motywu, zawartego w abecadle bytu, nie zresztą w sobie nie kryją, i dla tego wszystkie wydają mi się aż do dna poroztwierane, płaskie i puste. Przebywającemu w zbytkownej kwiatni, nasyconej zapachem silnym i drażniącym, zdarzają się momenta pożądań nagłych, niecierpliwych, aby przynajmniej w najpiękniejszych kielichach znalazła się jakaś treść, godna ich zewnętrznej szaty, ognista a tajemna, dla której wartoby było kusić się o nie. A gdy uświadomię sobie, iż gorącej mej żądzy w sferze tej nie nie zapokoi, wtedy na horyzoncie mym pojawia się ciemny anioł melancholii, sypiący hojną dłonią czarne kwiaty, a od tych kwiatów jego padają na maie cienie, widome dla wszystkich. Wtedy storczyki szukają stron słoneczniejszych i odwracają kielichy, mnie zaś opanowuje uczucie czezości bezniernej i znużenie doszczętne. W takich razach odczuwam też w dwójnasób mą najzupełniejszą samotność w ludzkim tłumie i jeszcze wszechstronniej poznaję, że koło mego życia o żadne inne się nie zabębia.

(Ciąg dalszy nastąpi).

dochodzeń. Z tego powodu muszę się ograniczyć do kilku uwag ogólnych.

Skoro była mowa o dochodzeniu, które wedle p. Mogilnickiego nie ma wartości dlatego, że przeprowadzali je ci, przeciw którym oskarżenie wniesiono, to muszę wyjaśnić, że część tylko dochodzeń, a mianowicie tę część, która się odnosi do czynności przygotowawczych, przeprowadzał osobiście starosta kołomyjski, zaś tę część dochodzeń, która była skierowaną przeciw wyborowi samemu, przeprowadziło Namiestnictwo.

Podniesiono w proteście także zarzut, że za podstawę do obliczenia liczby wyborców, na każdą gminę przypadających, wzięto konskrypcję z roku 1890, a nie z r. 1900, a ponieważ w tym dziesięcioleciu liczba wyborców znacznie się zwiększyła, więc ukrócono wielu wyborców w prawie wyborczym. Jakkolwiek pos. Mogilnicki od tego zarzutu odstąpił, ze względu na to jednak, że jest podniesionym w proteście, muszę go wyjaśnić w ten sposób, że stało się to nietylko w powiecie kołomyjskim, ale we wszystkich powiatach, a to z tego powodu, że wyniki konskrypcji z r. 1900 nie były urzędowo stwierdzone i ogłoszone.

Dalej podniesiono zarzut, że terminu prawyborów nie ogłoszono za krata urzędowych ogłoszeń w starostwie, że w poszczególnych gminach terminy te były za późno ogłoszone. Otóż pierwszy zarzut jest nieprawdziwy, bo ogłoszenie o dniach prawyborów we wszystkich gminach umieszczone było za krata ogłoszeń urzędowych w starostwie tak w Kołomyi, jak i w Peceńżynie, a zarzuty co do spóźnionego ogłoszenia terminu prawyborów w niektórych gminach nie sprawdziły się przy dochodzeniu.

Dalej zarzuca się w proteście agitację, a nawet przekupstwo ze strony urzędników starostwa. I w tej mierze zarzuty ani w jednym, ani w drugim kierunku nie zostały przy dochodzeniu udowodnione, a zarzutu przekupstwa ze strony urzędników starostwa w ciągu całego dochodzenia nawet żaden ze świadków nie podniósł.

Powiedziane jest w proteście, że komisarz Żurowski niejakiemu wyborcy Michałowi Tkaczko ofiarował 10 koron. Ten Tkaczko został protokolarnie przesłuchany i powiedział, że komisarz Żurowski ani 10 kor. mu nie ofiarował, ani też jakiego innego wynagrodzenia mu nie obiecywał.

Dalej powiedziano w proteście, że Rząd już dzień przedtem żandarmeryą i wojskiem sprowadzał wyborców do Kołomyi, że ich tam internowano w hotelu kołomyjskim, że ich tam ugaszczano i rozpijano, a potem przymusowo sprowadzono do głosowania, a na świadków powołano dwóch świadków.

Tymczasem jeden z tych świadków stanowczo zaprzeczył, żeby pod jakąkolwiek eskortą był sprowadzony do Kołomyi, jakoby go tam trzymano w hotelu, jakoby tam ugaszczano i rozpijano, ale przeciwnie sam przybył do Kołomyi i chciał głosować na Romana kniazia Puzyńkę, ale zmuszono go do

wydalenia się z sali wyborczej przed oddaniem głosu.

Drugi świadek Michał Oleniuk, o którym powiedziano, że wciągnięty został do szynku i w stanie pijanym sprowadzony do sali wyborczej, zeznał że od 20 lat nie pije wódki a od 5 lat w ogóle żadnych innych trunków. Głosował za Romanem kniazem Puzyńką z własnej woli, za co, gdy opuścił lokal wyborczy, zeznał go pewien ksiądz słowami: ty chruniu, ty łajdaku, ty pijaku! i t. d.

Wreszcie podniesiono w proteście, że dla zastraszenia wyborców i dla wywarcia jak największej presji, wezwano asystencyę wojskową. P. dr. Mogilnicki dodał nadto, że dom, w którym mieszkał kandydat dr. Dudykiewicz, był w stanie oblężenia, że tam nikogo nie wpuszczano. Nie wiem jak wobec tego zarzutu wytłómaczyć sobie to, co powiadał protestujący, że się wszyscy zebrałi w mieszkaniu dra Dudykiewicza i tam ich miało być 104. Mnie się zdaje, że ten stan oblężenia nie tak strasznie wyglądał.

Asystencyę wojskową rzeczywiście wezwano nie dla zastraszenia wyborców, tylko dla utrzymania spokoju i porządku publicznego, zagrożonego tem, że na kilka dni przed wyborem posła wykonano napad na wójta gminy, że wyborem poszczególnych gmin grożono publicznie, jeżeli będą głosowali na Puzyńkę.

Ze taki tylko cel miała asystencya wojskowa, tego najlepszym dowodem jest instrukcja, jaką udzielono komendzie wojskowej. (Tu odczytuje komisarz rządowy wydaną instrukcyę w języku niemieckim).

Jedynym więc celem asystencyi wojskowej było utrzymanie porządku publicznego i zabezpieczenie wyborcom swobodnego przybycia do Kołomyi i powrotu do domu.

Członek Wydziału krajowego dr. Wereszczyński, jako sprawozdawca, odparł również zarzuty podniesione przez przeciwników kandydatury Romana kniazia Puzyńki, wnosząc ostatecznie, by Izba wybór Romana kniazia Puzyńki posłem na Sejm krajowy z kurji gmin wiejskich powiatu kołomyjskiego uznała za ważny.

W głosowaniu Izba wniosła ten przyjął; nie głosowali tylko za ważnością wyboru posłowie ruscy.

Przy weryfikacji wyboru posła Wincentego Kraińskiego z kurji gmin wiejskich powiatu sokalskiego, p. dr. Korol, zaznaczywszy na samym wstępie swego przemówienia, że wybór p. Wincentego Kraińskiego odbył się nielegalnie, uderzył na Rząd, z tego powodu, jakoby przykażde wyborach starał się zmniejszyć liczbę posłów ruskich. Gdy w r. 1889, za czasów Kazimierza hr. Badeniego, naród ruski miał posłów 16, w r. 1895 — 14, to za czasów hr. Pinińskiego niedozwoloną agitacją władz liczba ta zmniejszona została do 12. Mowca omawiał następnie prawyborcy i wybory w powiecie sokalskim, twierdząc z naciskiem, że zostały tak jedne jak i drugie przeprowadzone nielegalnie. Zdaniem p. dra Korola dzień pra-

wyborów nie został ogłoszony a przy samym akcie wyborczym popełniano znowu nadużycia, nie dopuszczając do głosowania tych, o których mniemano, że nie będą głosowali za p. Wincentem Kraińskim. Mowca zarzucił dalej, że sprawozdanie Wydziału krajowego jest stronnicze, gdyż referent jego, mimo widocznych nadużyć przy prawyborach i wyborach staje po stronie p. Wincentego Kraińskiego, jako kandydata rządowego.

Przemówienie swe zakończył dr. Korol postawieniem wniosku, aby Izba uznając, że akta wyboru p. Wincentego Kraińskiego zostały powierzchownie przestudowane, zwróciła je napowrót Wydziałowi krajowemu, celem dokładnego zbadania ich i przedłożenia Sejmowi ponownego sprawozdania.

Referent, członek Wydziału kraj. dr. Wereszczyński, zastrzegł się przeciw temu, jakoby Wydział krajowy był w truty nowaniu aktów stronnictw i stawał po stronie kandydata rządowego. Oświadcza w końcu, że w porozumieniu z P. Marszałkiem krajowym sprawozdanie to na razie cofa, aby móz po dokładnem zbadaniu aktów odpowiedzieć wyczerpująco na zarzuty podniesione przez p. dr. Korola.

Przy rozpatrywaniu ważności dalszego wyboru p. Franciszka Krempey z kurji gmin wiejskich powiatu mieleckiego, zabrał głos p. Męciński. Zaznaczywszy na wstępie, że ataki na organa rządowe nie przynoszą krajowi korzyści, wyraził zdziwienie, dlaczego posłowie atakujący organa rządowe nie atakują organów rządowych tych powiatów, w których zostali wybrani posłami. Mowca zauważa dalej, że jakkolwiek nie wszystko przy wyborach odbywa się w porządku, to jednak nie trzeba z pojedynczych faktów kuć broni przeciw całemu ogółowi urzędników politycznych. W dalszym ciągu podnosi p. Męciński, że nadużycia dzieją się wszędzie, nie tylko w Europie, ale nawet w kraju takiej wolności, jakim jest Ameryka. Omawiając następnie sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze p. Krempey, zauważa mowca, że przy wyborze tego posła działały się także nadużycia. Tym, którzy nie chcieli głosować za posłem Krempeą, grozili stronnicy p. Krempey pobiciem, podpaleniem i t. p. Mowca oświadcza, że nie podnosi tego w tym celu, aby Izba uznała przypadkiem wybór za nieważny, lecz czyni to tylko dlatego, aby stwierdzić, że jeżeli są nadużycia, to nie są przywilejem jednego tylko stronnictwa.

W końcu zwrócił się p. Męciński do niektórych posłów z prośbą, aby nie potępiali w ezambuł wszystkim w kraju naszym i nie malowali go w najczarniejszych barwach nie tylko pod względem stosunków politycznych, ale także pod względem ekonomicznym. Pod względem ekonomicznym kraj nasz nie jest znów tak biedny, jak go niektórzy przedstawiają, jeżeli się zważy, że w ostatnim roku 40.000 morgów w skutek parcelacji większych posiadłości przeszło w ręce włościan. Zdaniem mowcy również i szkody, zrządzone tegorocznymi klęskami w 17 powiatach nie

są tak olbrzymie, by wynosiły aż 200 mil. koron.

P. Skołyśzewski woła: A przecież tak powiedział p. dr. Kozłowski.

P. Stapiński oświadcza, że stronnictwo jego nie będzie miało przeciwko temu, jeżeli Izba uzna na podstawie aktów wybór p. Krempey za nieważny, gdy do tego są powody, protestuje jednak przeciwko temu, aby w sprawozdaniu Wydziału krajowego były podnoszone fakta ubliżające stronnictwu mowcy, które zostały odparte.

Po przemówieniach pp. ks. Bohaczewskiego i Mogilnickiego uznała Izba w głosowaniu wybór p. Krempey za ważny.

Następnie referował członek Wydziału krajowego dr. Wereszczyński dalsze sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kurji gmin wiejskich powiatu dąbrowskiego, pos. ks. Wilez-kiewicza.

Na wniosek p. Stapińskiego odroczone jednak dyskusję nad tem sprawozdaniem z powodu spóźnionej pory do jutra.

Przed zamknięciem posiedzenia usadniali jeszcze wnioski nagłe: P. Stapiński w sprawie wstrzymania egzekucji konkurencyjnej przy regulacji Wisłoka i p. Merunowicz o zapomogę dla pogorzecelów gminy Trościanca, w powiecie jaworowskim. Pierwszy z wniosków odesłała Izba do komisji gospodarstwa krajowego, drugi zaś do komisji budżetowej.

Na tem o godzinie 12 minut 40 po północy zamknął J.E. P. Marszałek krajowy posiedzenie, naznaczając następne na dziś godzinę 10 rano.

* * *

Komisya szkolna na wczorajszym popołudniowym posiedzeniu wybrała subkomitet, złożony z 25 członków pod przewodnictwem p. ks. Jerzego Czartoryskiego, który ma zredagować sprawozdanie o gimnazyum ruskim w Stanisławowie. Do subkomitetu wybrani zostali: referentem p. Tadeusz Cieniński oraz pp. dr. Bobrzyński, hr. Wojciech Dzieduszycki, Rayski i Barwiński. Subkomitet ma złożyć sprawozdanie do poniedziałku.

Na wniosek p. L. Jaworskiego zastanawiano się nad petycjami nauczycieli o podwyższeniu plac. Petycje te odstąpione zostaną Wydziałowi krajowemu.

* * *

Konferencya posłów wybranych z miast i przez Izby handlowe i przemysłowe, zwołana z inicjatywy p. dr. Matichowskiego, odbędzie się w gmachu sejmowym wtorek o godzinie 9 rano celem zastanowienia się nad zgodną akcyą posłów miast w sprawach administracyjnych, ekonomicznych i finansowych. Podobna konferencya odbyła się jeszcze w r. 1899 pod przewodnictwem J.E. dr. Bilińskiego.

9)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

MAGNES.

(Z francuskiego).

(Ciąg dalszy).

Podczas gdy próbowała dzwonić dzwonkiem złotym w kształcie modlącego się anioła ze złożonymi skrzydłami, służący w paradnej liberyi, wprowadził Vandasę.

Helena uszczęśliwiona podbiegła do niego. Zdawało jej się, że on wnosi w tę ciężką atmosferę podmuch świeżego powietrza.

Pani Mogard rzekła jej ze śmiechem:

— Roztąjałaś? Przed chwilą byłaś podobna do tych świętych z kamienia. Nie ruszyłaś się nawet wtedy, gdy promień rzucił liliowe i różowe barwy na twą twarz... Nasze dzieło jeszcze ciebie nie zajmuje? Ale drugie posiedzenie zabawi ciebie... Pani Gaveron ma nam przedstawić swoje plany na nasz kiermasz... Zadziwiający! Panie z towarzystwa, w budkach kuglarzy i skoczków na linie, wszystko dadzą za pieniądze... za dużo pieniędzy, będą udzielać seansów, jakich kto zażąda. Pani Gaveron zarezerwowała sobie taniec węzowy. Miss Ward, bogaczka amerykańska, ta, która flirtuje z naszym prezydentem, doktorem Destang, podjęła się walki na pięście... Główną atrakcyą będzie konferencya dla panów samych o miłości modernistycznej, napisana przez autora, który zachowuje incognito, a wypowiedziana przez jedną z naszych najbardziej pięprzych aktorek... Miejsca będą się sprzedawać drogą li-

cytacji tylko panom. Ale z jaki tuzin łóż zastłogitych i zakratowanych będzie do nabycia za wygórowaną cenę dla pań, które zechcą słyszeć i nie być widziane... Słowem, zdaje mi się, że powodzenie będzie wielkie... Potrzebujemy tego. Wyobraź sobie panie Vandas, że pani Langlois wniosła dymisyę. Okrutna to strata dla nas... Nie wiem co jej przyszło do głowy...

— Mogę pani powiedzieć! — zawołał Vandas. — Pani Langlois jest rozsądną kobietą, której się nie chce dawać pieniędzy tym wariatkom i ich doktorowi Destang. Powinna pani pójść za jej przykładem.

Pani Mogard spojrzała z miłością na katedrę, na której przewodniczyć miała na posiedzeniu.

— Vandas, jesteś niesprawiedliwy dla naszego dzieła i dla tego biednego doktora. Zaręczam ci, że bez niego, bez jego niestrudzonej propagandy, nie potrafili byśmy zebrać ani części tych pieniędzy, które teraz zbieramy.

— Być może, ale wydawałyby panie dziesięć razy mniej.

Helena zawołała z zapałem:

— Och! tak, moja ciciu... Pan Vandas ma słusznosc... Przystań należeć do tego stowarzyszenia... Gdybyś wiedziała!... Przykro mi było jednego z tych dni, widząc ciebie pośród tych kobiet, tak różnych od ciebie...

Pani Mogard zaczęła się śmiać.

— I ty także? Vandas w głowie ci przewrócił?... Słuchaj, nie trzeba mu wierzyć. Moje dzieło podoba się tobie, gdy je poznasz lepiej... Zamianuję ciebie sekretarką...

Helena spojrzała na Vandasę. Zrozumiała prośbę, jaką wyrażały jej oczy i rzekł bardzo energicznym tonem:

— Nie, pani; musi pani pozwolić panie Helenie trzymać się zdala od towarzystwa, które jej się nie podoba i które, poża-

łuje pani kiedyś, żeś je przyjmowała u siebie.

Helena z nagłym wybuchem rękę wyciągnęła do niego.

— Och! dziękuję panu... Bez pana, nie ośmieliłabym się powiedzieć mojej ciotce, ile te światowe dzieła miłosierdzia wstrętu we mnie budzą.

Pani Mogard, bardzo zdziwiona, gładziła włosy młodej dziewczyny.

— Uspokój się! Nie pragnę narzucać ci moich upodobań. Ale co będziesz robić przez czas swojej żałoby, jeżeli takie rzeczy ciebie nie zajmują? Będziesz się nudzić... Ach! wyborna myśl! Vandas, czy zechce pan być bardzo uprzejmy? Dawaj lekye mojej siostrzenicy... literatury... historyi... czy ja wiem czego? Zdaje mi się, że z wyjątkiem tych rzeczy, ona nic nie lubi, ta dziwna dziewczyna...

Vandas otworzył usta, żeby odmówić, ale ujrzał taką radość na wyrazistym obliczu Heleny, że wszystkie pierwotne postanowienia pierzchnęły. Rzekł tylko patrząc na nią:

— Sądę, iż rzeczywiście tylko nauka jest najlepszym sposobem do zagłuszenia wielkich cierpień... Czy chce pani spróbować?... Pożyczyłem pani książki; proszę się namyśleć i napisać, co pani o nich sądzi. Przeczytam pracę pani, omówimy to wszystko i zobaczy pani, jak ta krytyka rozszerzy pojęcia pani i życie jej zajmie...

Helena patrzyła na niego z nieopisaną wdzięcznością i z gorącym wyrazem w głosie:

— Jesteś pan dobry! — rzekła. — Będę taka szczęśliwa pracując z panem!

Westchnął, żałując już chwili słabości. Co za nieostrożność narażać się na to niebezpieczne obcowanie, wymianę myśli z tą piękną i słodką dziewczyną, której uśmiech już teraz migał go tak bardzo!...

Wróciwszy do siebie, zastanawiał się posępny i niespokojny i usiadł nareszcie

przy swoim stole, zdecydowany napisać, że liczne zająca stanowczo mu przeszkadzają...

Ale wyobrażał sobie, jakiego zawodu dozna Helena i odrzucił pióro.

„Ostatecznie, dlaczego ją pozbawiać tak wielkiej rozrywki? Wie przecież dobrze, iż nie myślę starać się o nią, a nawet widzi we mnie tylko przyjaciela ojca... starego przyjaciela... Wyobrażam sobie zawsze, że mam lat dwadzieścia pięć. Tymczasem dla niej, wchodzącej dopiero w życie, moje skronie, przyprószone siwizną, szacunek budzą. Szczerść, z jaką okazuje mi swoją sympatyę, jest tego najlepszym dowodem... Zresztą, obecnie jest już za późno odmówić...“

Powstał od stołu, zadowolony, że jest w zgodzie z samym sobą; ale wkrótce zasmucił się myśląc o Alix, o której nadto zapominał... Alix, która pomimo swoich kaprysów zepsutego dziecka, kochała go i była mu wdzięczna, że wynagrodził jej miłością swoją tę, którą utraciła...

Powtarzał sobie z gniewem: „To jej wina! Dlaczego pozostawia mnie samego na pastwę pokus? Zasługiwała by...“

Zatrzymał się wzdychając.

„Nie! — jestem niesprawiedliwy... Moj Boże! — jakie pełnem komplikacji jest życie dla tych którzy tak, jak ja, nie chcą, żeby drudzy cierpieli... Więk-za część ludzi na mojem miejscu nie doznawałaby podobnych skrupułów... Oni mają słusznosc, jeżeli jedynym naszym celem jest złamać, zdruzgotać, wszystko co stanowi przeszkodę do rozwoju naszego ja...“

Długo bardzo myślał z brwią namarszczoną.

Potem Helena mignęła mu przed oczami duszy, biała i czysta w swojej czarnej sukni i uśmiech mimowoli wrócił mu na usta.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Sprawy sejmowe.

Wczoraj przed południem obradowała komisja bankowa nad referatem p. Sekowskiego o wniosku p. Milewskiego w sprawie budowy rezerwarów naftowych i pomocy finansowej kraju dla przemysłu naftowego. Referat przyjęto.

W komisji przemysłowej po wyczerpującej dyskusji nad wnioskiem p. Rutowskiego w sprawie akcyi kraju na polu przemysłowym, a mianowicie w sprawie utworzenia banku przemysłowego przy pomocy kraju, uchwalono przedstawić Sejmowi wniosek podwyższenia krajowego funduszu przemysłowego do sumy 5.000.000 koron.

Na popołudniowym posiedzeniu komisji budżetowej załatwiono na podstawie referatu p. Rottera zamknięcie rachunkowe funduszy budżetowych nieobjętych za lata 1900, 1901 i 1902 tudzież na podstawie referatu p. Loewensteina zamknięcia rachunkowe funduszu krajowego i funduszy budżetowych objętych, tudzież funduszy samostanowionych za ten sam okres czasu. Następnie załatwiła komisja budżetowa odesłać jej rano wnioski w sprawie gwarancji kraju za pożyczki bezprocentowe, udzielane ze skarbu państwa dla gospodarzy w r. b. klęskami elementarnymi dotkniętych.

Wniosek, jaki komisja sejmowa przedstawiła, jest: udzielenie gwarancji kraju pod warunkiem, że pożyczki udzielane będą w porozumieniu z Wydziałem krajowym i że dla ściągnięcia rat tych pożyczek, rząd przyzna egzekucję polityczną. Wreszcie referował p. Loewenstein o petycji gminy Zakopane o przyjęciu na kraj połowy rat rocznych pożyczek, którą gmina ma zaciągnąć w myśl zeszłorocznej uchwały Sejmu pod gwarancją kraju na budowę wodociągu. Sprawozdanie komisji kończy się wnioskiem przedewszystkiem opuszczenia jednego z warunków, od których Sejm w roku zeszłym uczynił zależnym udzielenie gwarancji kraju na pożyczkę, to jest warunku, że inwestycje za pożyczkę udzieloną mają przynosić taki dochód, iżby pokryły raty roczne pożyczki. Następnie zawiera wniosek komisji upoważnienie dla Wydziału krajowego do wstawienia w budżet krajowy kwoty, jaka się okaże potrzebną do przyjęcia z pomocą gminie dla spłaty rat rocznych pożyczki, skoro stwierdzonym zostanie, że gmina mimo obrócenia na ten cel dochodów, jakie mieć może, całej raty spłacić nie byłaby w stanie.

Deputacja młodzieży akademickiej z Krakowa przybyła wczoraj do Sejmu, aby posłowi Krzymuskiemu wręczyć memoriał w sprawie dopuszczenia kobiet poddanych rosyjskich do studyj w uniwersyteckich w Galicyi, w charakterze zwyczajnych słuchaczek.

Przesilenie na Węgrzech.

(Telegramy).

Budapeszt, 24 października. *Węgierskie Biuro korespondencyjne* donosi: „Komitet z 9-ciu“ partii liberalnej zebrał się wczoraj o godzinie 10 przed południem na naradę pod przewodnictwem Szella. Posiedzenie trwało do godziny 12 min. 30; brał w niem udział dr. Lukacs. Z wyjątkiem p. Hieronymiego byli obecni wszyscy członkowie. Przeszło do porozumienia, o którym minister Lukacs stosownie do swej misji zda sprawę Koronie. Lukacs udaje się dziś po południu do Wiednia. Po powrocie jego do Pesztu odbędzie się prawdopodobnie w poniedziałek ostatnie posiedzenie „Komitetu 9“, poczem zwołana będzie partya liberalna, której elaborat komitetu będzie przedłożony.

Budapeszt, 24 października. Partya Kossutha zebrała się wczoraj wieczorem na posiedzenie. Kossuth zawiadomił zebranych, że zwołał konferencję na wiadomość, iż wojskowy program partii liberalnej miał być wczoraj ogłoszony. Ponieważ to się nie stało, konferencja jest bezprzedmiotowa. Nie powzięto żadnych uchwał. Podczas zebrania demonstrowało przed klubem około 800 socjalnych demokratów, wołając: „Precz z partją Kossutha“. Policya rozproszyła ich i aresztowała 10 osób.

Rossya a Japonia.

(Telegramy).

Londyn, 24 października. *Biuro Reutersa* donosi, że z powodu obawy wybuchu wojny Lloyd podwoił od wczoraj premie od ubezpieczenia okrętów, które udają się na daleki Wschód.

Tokio, 24 października. Ministrowie wojny, marynarki i spraw zagranicznych konferowali wczoraj długi czas z prezesem gabinetu. Dziś ma się odbyć konferencja wybitnych mężów stanu.

Jokohama, 24 października. Ogólnie spodziewają się, że generał Aleksiejew w pierwszych dniach listopada uda się do Petersburga. W obec tego wszelkie pogłoski o przesileniu są nieprawdziwe. Konferencja rosyjskiego posła z baronem Komurą odroczone ze względu na dzisiejszą konferencję mężów stanu.

Londyn, 24 października. *Times* donosi z Tokio: Polityczna sytuacja niezmienną. Pogłoski o wysyłce wojsk japońskich do Korei są niezasadne. Jedno z największych pism japońskich donosi, że co się tyczy Mandżurji, Japonia niczego innego nie żąda, jak tylko, by Rossya spełniła warunki, do których się zobowiązała w traktacie, a mianowicie, aby wycofała stamtąd swe wojska i nie zamykała swobody handlu. Co do Korei, Japonia nie dopuści, by inne państwo rozszerzyło tam swe wpływy.

Paryż, 24 października. Japoński poseł Noton zaprzeczył w stanowczy sposób pogłoskom o rzekomym wypowiedzeniu wojny i oświadczył współpracownikowi *Tempsu* że niema najmniejszej podstawy do pogłoszek wojennych. Rokowania między rządem japońskim a rosyjskim toczą się w normalny sposób. Japonia szuka uznania dla swych usprawiedliwionych interesów. Rossya jest przyjaźnią dla nich usposobiona. W obac tego należy się spodziewać jak najrychlejszego załatwienia różnic. Siły wojskowe Rosyi i Japonii nigdzie nie pozostają w bezpośrednim zetknięciu, niema więc także obawy o starcie lokalne.

Tygodniowy przegląd polityczny.

Mimo niesłychanej długotrwałości przesilenia węgierskiego nie widać oznak, po którychby można spodziewać się jego bliskiego końca. Jedyną taką oznaką bierną jest chyba właśnie upływ czasu od początku przesilenia. Koloman Szell, który osobiście miałby może największą szansę pomyślnego rozwiązania trudności, uznał ostatecznie, że w chwili, w której drżą podstawy dotychczasowego konstytucyjnego życia Węgier, praktyczniej usunąć się od roli Samsona podpierającego grożące zwaleniem się kolumny i zamiast utrudzających kursów między Pesztem a Wiedniem dawać w Ratot przykład, jak w chwili niebezpieczeństwa połączyć *otium cum dignitate*.

Pośrednikiem został p. Lukacs. Ale jak dotąd jego pośrednictwo jest czysto mechaniczne. Wozu słowa cesarskie i oświadczenia komitetu dziwięciu, nie mogąc znaleźć mostu, któryby między jednemi a drugimi utworzył trwałą spójnię.

Od poniedziałku do środy toczyły się w Berlinie obrady konferencji ministrów skarbu rzeszy niemieckiej. Według oficjalnej zapowiedzi miało na konferencji „rozważać sprawy finansowe“. Zwyczajnie tak bywa na zebraniu ministrów skarbu. Ale ten eufemistyczny ogólnik, obliczony na niedrażnienie nerwów *miserae plebis contribuentis* był pokrywką dla prawdy, która dawno przestała być tajemnicą. Istotnie wszystkie wiedzieli, że chodzi o reformę podatkową czyli o wyszukanie nowych źródeł dochodu dla rosnących potrzeb popadłego oddawna w wielomilionowy deficyt skarbu cesarstwa. Obradom przewodniczył kanclerz państwa, a podobno radzono nie tylko o podatkach, ale i o odnowieniu traktatów handlowych. Z tego, że musiano nad tam radzić wnosi *Frankf. Ztg.*, że nowa taryfa cłowa, która miała być bronią i narzędziem do wyjednania korzystnych traktatów, zawiodła zupełnie te nadzieje, i że trzeba myśleć o nowych środkach obrony, zwłaszcza, że ujemne właściwości preferowanej siły taryfy podobno wpłynęły jak najgorzej na tok wstępnych rokowań traktatowych z Rossją.

Wpływ ministra Plewego, któremu przypisywano usunięcie Wittego z ministerstwa skarbu, objawił się znów w reorganizacji

ministerstwa spraw wewnętrznych. Stworzono tam mianowicie osobny departament dla spraw administracji lokalnej, której podniesienie, wzmocnienie i rozszerzenie było, jak wiadomo, głównym programem p. Plewego. Zresztą utrzymują się pogłoski o wielu zmianach osobistych, o ustąpieniu gen. Kuropatkina, którego dzielność i energia nie stoją na równi z potrzebnym nadawszystko ministrowi wojny zmysłem organizacyjnym. a nawet hr. Lamsdorffa, który podobno dawno już utracił zupełne zaufanie cara. Sprawa mandżursko-koreańska, wisząca między Japonią a Rossją nie zakończyła się jeszcze. Może dla tego, że ani Rossya, ani Japonia nie chce przeciągnąć struny. Japonia dla tego, że w dzisiejszym świecie nikt nie kwapi się z zaczepianiem Rosyi, Rossya dlatego, że Japonia sama jest stosunkowo silna i że za nią mogłyby stanąć Chiny, a wtedy rozpełtałyby się burza, której rozmiary i koniec przewidywać trudno.

Tydzień temu domyślaliśmy się na tem miejscu, że zaniechanie rzymskiej podróży cara znajdzie echo w upadku gabinetu włoskiego. Domyślnie okazał się słuszny. Pod naciskiem zawiadzonej opinii publicznej i rozczarowania króla Wiktora Emanuela p. Zanardelli uczuł cały ciężar swoich siedmdziesięciu sześciu lat i, nie czekając na powrót królestwa z Paryża, poprosił o dymisyję. Zresztą zmiana będzie miała zapewne tylko formalne znaczenie. P. Giolitti, czy którykolwiek inny następcą ustępującego premiera oprze się niezawodnie na prawo większości i jego polityce. W tym kierunku idzie nie tylko przeważny prąd kraju, ale także intencja i upodobanie króla.

Msgr. Merry del Val objął już stanowczo spadek po margrabi Maryanie Rampolli. Nowy sekretarz stanu jest niewiadomą, której zrównanie wynajdzie i rozwiąże przyszłość. Dla tej przyszłości szukają wróżb nowych i przeszłości przeczących. Mówią o gorącym, energicznym pragnieniu Piusa X pogodzenia papieżstwa z królestwem Zjednoczonych Włoch i usunięcia w ten sposób największej, najdziwniejszej, dziś już na czysto spekulatywnej fikcji opartej anomalii świata.

Zgromadzone na „nadzwyczajną“, ale co roku powtarzającą się sesję jesienną Izby francuskie mają załatwić budżet. W Izbie niższej odbyła się rozprawa o polityce gabinetu, zakończona zwycięstwem rządu i blocu. P. Combes powtórzył znany już z licznych oracyi wygłoszonych na prowincyi program rządu: zniesienie *lex Falloux*, odebranie możności nauczania kongregacyom.

W Bułgarii odbywają się wybory i dochodzą głuche wieści o niesłychanych gwałtach i nadużyciach wyborczych. Muszą dziać się tam istotnie rzeczy niezwykłe, skoro pojawić się mogła i znajdować wiary pogłoska, że Bułgaria chce i musi zapłacić się w wojnę z Turcją, aby odwrócić uwagę Europy od zamieszkań wewnętrznych.

JERZY.

POWIEŚĆ.

X.

(Ciąg dalszy)

Jerzy po przeczytaniu ostatnich wierszy, położył list na stole i przetarł ręką czoło.

A gdyby on tak rzeczywiście nie zawiódł pokładanych w nim nadziei, gdyby uratował rodzinne gniazdo? Prócz nowoczesnego pałacyku, rezydencji pańskiej i pięknej, był tam zamek stary z kaplicą, pamiętający daleką przeszłość. przytulony do skały, górujący nad okolicą i przeglądający się niby w zwierciadle w płynącej u stóp rzece. A co tam przechowywanych pobożnie gromadziło się pamiątek, pomników, nadgrobków i zbroi, drogocennych szyszaków, starych portretów, zapylnych rękopisów, paraginowych dowodów dawnej ongi potęgi i znaczenia rodu Odrowskich!... Był on tam z ojcem, będąc jeszcze pacholęciem, niezdolnym odczuć i ocenić nawet tego wszystkiego, co mu niezjąjący już dziś stryj Artur, oprowadzając go, wówczas pokazywał. Jak przez mgłę pamięta również jego żonę, jeszcze bardzo wówczas młodą.

Jerzy wyszedł na balkon i spojrzął znów w zamysleniu przed siebie. Niebo zaróżowiło się coraz bardziej, przechodząc w purpurę; czerwony krąg wschodzącego słoń-

ca występował coraz wyraźniej na horyzoncie z po za sinawej smugi drzemających jeszcze lasów. A miasto spało jeszcze... Lecz za godzin dwie, trzy, wstaną tysiące ludzi, przebudzą się do pracy, do czynu!... A on?...

Czyż w ciągu tego całego okresu życia, który już leżał po za nim, on Jerzy Odrowski, zdziałał coś pożytecznego dla kraju, dla społeczeństwa, dla — drugich!... W duchu niestety przed samym sobą przyznać musiał, że nie zupełnie.

Jerzy, pod wpływem tej ostatniej myśli, poruszył się niespokojnie, zatrzasnąwszy zaś drzwi balkonu, wrócił do pokoju, rzuciwszy się ościężale na stojący przed biurkiem fotel. Nagle zawstydził się swego lenistwa wobec tych, śpiących jeszcze, odpoczywających po znoju dnia i ciężkich trudach mieszkańców wielkiego, u stóp jego leżącego miasta. Lecz czyż to było jego winą?... Na swe usprawiedliwienie przyznać musiał, że nie. Wychowanie, które odebrał, zdziałało w danym wypadku o wiele więcej, a dokonał reszty dostatek, otaczający go od najmłodszych lat. Płynąc po powierzchni życia bez żadnych trosk, spędził on dzieciństwo i przebył szkoły — został pełnoletnim. Pierwszą boleścią jego życia była — strata rodziców, a drugą — podeptanie uczucia przez zamążpójście ukochanej kobiety. Trosk majątkowych nie miał, bo odziedziczone bez grosza długi majątki, administrowane były przez zaufanego starego plenipotentę i wytrawnego rządę. Bawił się, podróżował, bywał w świecie, trwonil pieniądze, zabijał czas i nudę. Bo szczęśliwym podówczas nie był!

Wychylając do dna czarę ucieszeń, odnajdował jednak w swem życiu zawsze próżnię. Nie starał się pomimo to zapełnić jej niczem. Bo w próżni tej odnajdował wspomnienie Lily, dla której miłość, przez nią

wzgardzona, potężniała w sercu jego coraz bardziej, przechodząc z zarodka lat młodzieńczych stopniowo w uczucie niezmiennie i trwałe.

Tak przeżył kilka lat. Co nastąpiło zaś później — wiadomo. I Jerzemu, siedzącemu w zamysleniu, stanęła żywo przed oczyma ta jego przeszłość, tak zmarnowana, bezużyteczna i pytał się go zdawała: Cóż uczyniłeś z najpiękniejszymi latami twego życia?...

Znalazłoby się w niej może kilka drobnych przysług, poświęceń, kilka czynów mniej więcej szlachetnych. A po za tem... Nic. Tylko jedyne, wielkie w swym ogromie, potężne uczucie, jedna — miłość. Fale jej kołysały go, jeśli nie przez całe życie, to przynajmniej przez ostatni dziesiątek lat, aż w końcu uniosły go burzą od brzegów, zdruzgotawszy wszystko, otworzywszy nawet na ścieżaj wrota śmierci!... Za lasem daleko wschodziło słońce. Promienie jego zapaliły się nagle, przejrzyste, promienne, wesołe, ozłociły wierzchołki drzew i rzekę, oblały światłem dachy domów, wysokie kominy fabryk, wieże i krzyże kościołów. Rozigrane, wpadły do pokoju Jerzego, oświeciły go jasno i napełniły wesołością. A Jerzemu wstępowała w serce razem z tym braskiem radosnej jutrzni jakaś niepojęta otucha. Dusza mu rosła. Poczł się nagle rzeźkim i wolnym, gotowym do walki, do poświęceń — do czynu!... Jak to przyszło, sam sobie sprawy z tego nie zdawał, ale czuł, że poprzednia apatia i słabość woli, ustąpiły energii. Tak, on teraz nie powinien umierać. Obowiązek społeczny wołał nań wielkim głosem: Żyć, pomóż, zostań!...

A przypomnienie księcia?... Jakąż wagę mogło mieć życzenie owego despotycznego fanatyka w porównaniu z celem wzniosłym, narodowym, wyższym!... A zresztą czyż postąpiłby on w wypadku

danym tak dalece przeciwko jego woli?... Weale nie. Przecież książe pragnął go zgładzić tylko dla tego, aby oderwać go na zawsze od Lily, a gdyby wiedział, że on się jej wyrzeka, kto wie, może sprawy wzięłyby inny obrót.

Wyrzeka?... Określenie to, w myślach Jerzego powstałe, zraniło mu serce, jak bolesne uderzenie sztyletu. Ukrył twarz w dłonie. Wyrzec się Lily, miłości, szczęścia?... A jednak nieodzwrotnie uczynić to należało. Tak, bo Jerzy w tajemnicach swej duszy czuł dobrze, rozumiał, że w takim razie tylko drażliwe sumienie pozwoliłoby mu żyć spokojnie.

On nie mógł tulić w objęciach Lily wobec niezjącego księcia; wobec tej obietnicy honorowej śmierci, nie wolno mu było z podniesionem do góry czołem posiadać jej, jako żonę — nie miał do tego prawa. Nie, on, po trupie przeciwnika swego, w obliczu jego niemocy, tryumfować nie będzie, nie dotrzyma ścisłe przyrzeczenia, nie pozbawi się wprawdzie życia, ale słuścić się postara to uczucie i żyć będzie dla potrzebujących go ludzi, dla obowiązku.

Jerzy ze zmienionem obliczem powstał z fotelu i wyszedł znów na balkon. Nad lasem, w oddaleniu słońce już się wzniosło wysoko — promieniało teraz na czystym bez obłoczka niebie.

Tam, w mgle oddalenia czekało nań odrodzenie i nowe życie. Gorączka jakaś działańca poczęła ogarniać Odrowskiego i wszystko w nim zdawało się wołać: Do czynu, przedaj, do czynu!...

(Dokończenie nastąpi).

Maciej hr. Lubieński.

KRONIKA

Lwów, 24 października.

— **JE. Leon hr. Piniński**, były Namieśnik, powrócił do Lwowa i wziął już udział we wczorajszych obradach Sejmu. Stan zdrowia szefa sekcji, Stanisława hr. Pinińskiego, znacznie się poprawił.

— **Wiadomości kościelne.** Diecezja przemyska. Instytuowany na probostwo w Lisku ks. Teofil Dzierżyński, proboszcz w Dobrzechowie. — Konkurs na probostwo w Dobrzechowie rozpisywany.

Diecezja tarnowska. Konkurs parafialny z pomyslnym skutkiem złożyli: ks. Antoni Działo, ks. Józef Padykuła, ks. Andrzej Polek, ks. Józef Słazyk, ks. Jan Wilczeński, ks. Józef Wilkowiec.

— **Z Politechniki.** Pp. Józef Dawidowicz, Mojżesz Fürgang, Jan Schuman, Erazm Teodorowicz i Maryan Zieleniewski złożyli na wydziale budowy maszyn tutejszej Politechniki drugi egzamin rządowy.

— **Nadanie stypendiów.** Na przedstawienie austro-węg. Banku w Wiedniu c. k. Namieśnictwo nadało stypendia na rok szkolny 1903/4 po 180 K. z fundacji jubileuszowej tego Banku im. Cesarza i Króla Franciszka Józefa I Tadeuszowi Korosteńskiemu, uczniowi II roku i Jarosławowi Litwinowiczowi, uczniowi III roku c. k. Akademii handlowej we Lwowie.

— **Nowa składnica pocztowa.** Z dniem 1 listopada b. r. wejdzie w życie w miejscowości Sobotów, należącej do okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Wojniłowie, składnica pocztowa ze zwykłym zakresem czynności. Składnica ta połączona będzie z urzędem pocztowym w Wojniłowie zapomocą tygodniowo sześciorazowego posłańca pieszo.

— **Publiczne mownice telefoniczne.** Urządzone przy urzędach pocztowo-telegraficznych Lwów 6 (ul. Skarbowska 5) i Lwów 7 (ul. Kazimierzowska 28) publiczne mownice telefoniczne, będą mogły być używane począwszy od 1 listopada b. r. także do prowadzenia rozmów międzymiastowych w relacjach dla Lwowa unormowanych.

— **Powiatowy kurs pożarnictwa** w Zamarstynowie pod Lwowem. W wykonaniu uchwały Zjazdu powiatowego Kółek rolniczych w Prusach z dnia 14 czerwca 1903, za zgodą Zarządu głównego Tow. Kółek rolniczych i krajowego Związku ochotniczych straży pożarnych delegacja „Kółek rolniczych“ na powiat lwowski urzęduje w dniach 5, 6 i 7 listopada 1903 teoretyczny i praktyczny kurs pożarnictwa pod kierownictwem instruktorów Związku w Zamarstynowie. W kursie tym wezmą udział reprezentanci ochotniczych straży pożarnych, Kółek rolniczych i należących do wspomnianego Związku także reprezentanci z nowozawiazujących się ochotniczych straży pożarnych z innych gmin powiatu lwowskiego, którzy zaopatrzeni w legitymację miejscowych Zwierzchności, zgłoszą się, a delegacja w miarę pomieszczenia przyjmie ich na kurs.

Kurs odbywać się będzie codziennie z małymi przerwami w czasie od 8 godziny z rana do 6½ godziny wieczorem wedle rozkładu nauki ułożonego w programie kursu.

Pierwszego dnia poprzedzi wykłady nabożeństwo odprawione przez ks. kanonika i proboszcza w kościele św. Marcina, po wykładach zaś tego dnia udadzą się uczestnicy na przedstawienie sztuki ludowej „Zagroda Sobkowa“ w teatrze ludowym (za bezpłatnymi biletami).

Przez czas trwania kursu dostaną uczestnicy bezpłatne pomieszczenie z utrzymaniem (śniadanie, obiad i kolacja).

Po skończonym kursie otrzymają uczestnicy poświadczenia uzdolnienia na instruktorów straży pożarnej w gminach wiejskich, w myśl regulaminu głównego Tow. Kółek rolniczych. Zgłoszenia na kurs nadsyłać należy najdalej do 28 października 1903 na ręce delegata Kółek rolniczych powiatu lwowskiego dra Bronisława Dulebą (Biuro Towarzystwa Kółek rolniczych, ul. Kopernika 1. 19 we Lwowie).

— **Wyplata legatu** dla Akademii umiejętności w Krakowie. W Warszawie w kancelarii reagenta Zawadzkiego dokonano w tych dniach wyplaty legatu s. p. Jankowskiej w sumie 20.000 rubli na rzecz Akademii umiejętności w Krakowie. Przy tej wyplatce dłużnicy — jak donosi *Kuryer Warszawski* — odmówili wyplaty procentów i kosztów, zasądzonych wyrokiem sądu okręgowego. Sumę 20.000 rubli wyplacał p. Herman Poznański w imieniu Tow. akcyjnego I. K. Poznański w Łodzi, które całą sumę powyższą miało u siebie w depozycie przez lat kilka bez procentu. Celem odebrania procentów rozpoczęto kroki egzekucyjne.

— **Z Izby handlowej.** Dnia 27 b. m. o godzinie 6 wieczorem odbędzie się pełne posiedzenie lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

— **Nosacizna.** Od czwartku odbywa się w stajniach całego Lwowa wielka rewizja, którą prowadzi weterynarz, przydzieleni z Akademii weterynaryi. Do dzisiejszego południa zrewidowali oni około tysiąc koni; w dwóch wypadkach zauważyli pewne wątpliwe objawy.

W skutek przedłożonej departamentowi sanitarnemu relacji, weterynarze miejscy dokonali zaraz szczegółowych oględzin owych koni, okazało się jednak, że one nie mają nosacizny.

Wczoraj przedsięwzięto jeszcze dezynfekcję licznych stajni w sąsiedztwie Kleinmanna. Wynik dochodzeń na ogół wszędzie pomyslny.

— **Areszty miejskie.** Stary budynek, używany przez gminę lwowską na areszta miejskie, mocno zębem czasu nadwątlony, ucierpiał jeszcze bardziej w skutek kilkakrotnych ekscesów, jakie wyprawiali w tym roku tamtejsi aresztanci i szupańnicy. Ponieważ z budową nowego gmachu dla stacyi szupasowej i aresztów miejskich gmina musi się jeszcze na parę lat wstrzymać, przystąpiła w ubiegłym tygodniu do wydatnych reperacji. Ponadto na przedwczorajszym posiedzeniu komisji zarządzającej aresztami, uchwalono założyć tam wodociągi.

— **Raut akademicki.** Czytelnia akademicka urzęduje — jak co roku — dnia 14 listopada w salach Kasyna miejskiego raut z tańcami, na program którego złożą się produkcje wybitnych artystów dramatu lwowskiego, oraz znanych sił muzycznych naszego miasta. Już teraz wzbudza ta zabawa zainteresowanie nie tylko wśród sfer uniwersyteckich, lecz także wśród szerszego ogółu publiczności.

— **Z Kasyna miejskiego.** W pierwszych dniach listopada urzęduje Kasyno przedstawienie amatorskie, na którym odegraną zostanie komedyjka jednoaktowa i opera komiczna, w której śpiewać będą wyłącznie panienki w wieku od 10—14 lat. Czysty dochód z tego przedstawienia przeznaczony na rzecz „Związku rodzicielskiego“.

— **Wykłady** na kursie przygotowawczym do egzaminów wydziałowych rozpoczną się w Związku nauczycielek dnia 4 listopada o godzinie 6 wieczorem w lokalu Towarzystwa, przy ul. Zielonej 4, I piętro. Wpisy przyjmuje i bliższych wyjaśnień udziela sekretarka Związku od godziny 6—7 wieczorem.

— **W pogrzebie** s. p. Alfredowej hr. Potockiej — jak nas informują — brała udział kapela straży ogniowej łańcuckiej, a nie rzyszowskiej.

— **Nadzwyczajne** walne zgromadzenie członków koła im. Kościuszki Tow. „Szkoły ludowej“ odbędzie się w poniedziałek, dnia 26 b. m., o godzinie pół do 7 wieczorem w lokalu Koła (Rynek 17, II piętro).

— **W Stowarzyszeniu** kupców i młodzieży handlowej odbyło się wczoraj wieczorem zebranie, na którym omawiano ważną dla przyszłości przemysłu krajowego sprawę stosunku tego przemysłu do kupiectwa.

— **Dyrekcya policji** we Lwowie ogłasza: W dniach 1 i 2 listopada b. r. ulica Piekarska będzie od godziny 3 po południu dla przejazdu powozów, z wyjątkiem konduktów pogrzebowych, zamknięta. Do cmentarza Łyczakowskiego dozwolony będzie dojazd jedynie ulicą Kochoanowską, a odjazd ulicą Łyczakowską. Dla uniknięcia ścisłu otworzono drugie wejście na cmentarz z ulicy św. Piotra i Pawła, naprzeciw realności kamieniarza Schimslera.

— **Stow. „Skala“** urzęduje w niedzielę 25 b. m., uroczysty wieczór muzykalno-deklamacyjno-dramatyczny. Na część jego pierwszą składa się urozmaicony program, w którym weźmie udział grono amatorów i chór „Skaly“. Część drugą wypełni obraz trzeci „Kościuszki pod Racławicami“.

— **Z Izby sądowej.** W Pińsku w dniu 8 i 9 b. m. Izba sądowa rozpoznawała sprawę jedenastu żydów o opór władzy i przeszkodzenie w ujęciu przestępców. Według aktu oskarżenia, sprawa polega na tem:

W nocy na 18 kwietnia r. b. komisarz miasta Pińska dokonał rewizji u czterech żydów miejscowych, w skutek posiadania ich o polityczną nieprawomyślność i po zaaresztowaniu odesłał do cyrkułu. Nazajutrz ogromny tłum żydów otoczył cyrkuł policyjny, gdzie znajdowali się zatrzymani przez komisarza 4 żydzi i uczylił napad. W cyrkułe wówczas było dwóch stojkowych; tłum, weisnąwszy się do cyrkułu, uwolnił osoby aresztowane, przytem dwóch zdążyło uciec. Stojkowi rzucili się w pogoń za nimi, lecz musieli walczyć z tłumem, który zarzucał ich kamieniami, laskami i żelazem. Ze strony tłumy były nawet dane strzały. Wynikła bójka, podczas której ze stron obu nastąpiło kilka wystrzałów, przytem znajdującą się w tłumie Szeindla Korz, została ranioną dwiema kulami. Tymczasem trzymani w cyrkule przestępcy zbiegli. Tłum się rozszedł i stojkowi nikogo nie aresztowali. Wynikło dochodzenie o napad na cyrkuł policyjny i o przeszkodzenie policji w ujęciu osób występnych. W tej sprawie było aresztowanych 23 osoby. Dane zebrano o 11 osobach, reszta została oddana do rozporządzenia władzy żandarmskiej. Po dwudniowym rozpoznawaniu sąd wydał wyrok: Mowszę Szermana, Sendera Kusznera i Szeindlę Korz pozbawić wszelkich praw i zamknąć: dwóch pierwszych do poprawczych oddziałów aresztanckich na półtora roku, Arona Guchmana, Owsieja Pieguna i Jankla Goldberga na ośm miesięcy więzienia. Pozostałych pięciu: Dawida Untermana, Szeine Chaję, Woskobojnik, Ioka Eljanowa i Ioka Woroncowickiego, uniewinniono.

— **Kronika policyjna.** Ze strychu realności przy ul. Łyczakowskiej 122 skradziono

wczoraj restauratorowi Dawidowi Bauerowi 39 białych obrusów, znaczonych literami K. D., prześcierało i poszwy.

Aresztowano notowanego złodzieja Stanisława Skibę w chwili, gdy ukradłszy palto zimowe, wiszące na drzwiach wystawowych magazynu ubrań męskich Pochera przy ul. Teatralnej, chciał się z nim ulotnić.

Kupiec Leon Koźniński oskarżył wczoraj w policji swą żonę Maryę i służącą Tacyannę Kiryk, że zabrawszy mu sprzętów, kosztowności i gotówkę, na ogólną kwotę 3000 K., opuścili jego mieszkanie.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Emilia z Kuhnów Bilińska, żona zecera, w 43 roku życia; — Józef Zbijewski, weteran z r. 1863.

W Warszawie, Klemens Podwysocki, poeta, tłumacz i pedagog. Urodzony w Winnicy w r. 1832, szkoły przechodził w Kijowie, poczem poświęcił się zawodowi nauczycielskiemu, który wypełnił znaczną część jego pracowitego żywota. W r. 1866 obok zajęć pedagogicznych, zaczął uprawiać niwę literacką. Oryginalne jego utwory poetyckie ukazywały się wówczas na szpaltach *Kroniki Rodzinnej*, *Tygodnika Ilustrowanego*, a zwłaszcza *Kłosów*, pozostających pod kierunkiem literackim serdecznego przyjaciela zmarłego, Adama Pługa. W tem piśmie zaczął zamieszczać s. p. Podwysocki swoje przekłady z literatury zagranicznej. Z oryginalnych utworów zmarłego wymienić należy: „Irenę“, „Miłozna Kobylca“, „Noc na Wschodzie“, „Sierotę“, „Ahaswerusa“ i „Z nad Bohu“. Z większych prac literackich lat ostatnich wymienić należy przekład dwutomowej książki Anatola Leroy-Beaulieu p. t.: „Społeczeństwo anglo-saksońskie“, dokonany dla „Biblioteki dzieł wyborowych“.

— **Wiadomość**, zamieszczona przed niedawnym czasem w dziennikach polskich o wielkim spadku 30 milionów rubli, pozostałych po zmarłym w San-Francisco, Rutkowskim — według doniesienia tamtejszego konsula rosyjskiego — jest zmyślona.

— **Morderstwo.** W uzupełnieniu wczorajszej naszej notki o morderstwie, dokonaniem przez żołnierza 40 p. p. Błądzińskiego, donoszą z Jarosławia następujące szczegóły:

Nowozacieczny żołnierz 40 p. p. Antoni Błądziński, rzeźnik z zawodu, uroił sobie, że mu kradną mundur z półki nad łóżkiem. Skarżył się na to plutonowemu, Władysławowi Drozdowi, który kilkakrotnie przekonawszy się, że kradzież jest tylko imaginowana, bo wszystkie rzeczy były na miejscu, nie zwracał więcej uwagi na skargi Błądzińskiego. Podrażniony tem Błądziński, postanowił zemścić się na Drozdzie. W nocy ze środy na czwartek, gdy wszyscy żołnierze snęli, zgasił lampę, jaka przez całą noc w izbie palić się powinna, podszedł do łóżka Drozda i pechnął go w pierś bagnetem. Drozd krzyząc o ratunek, wybiegł na kurytarz koszar, tu podążył za nim morderca i najpierw ciął w szyję nadbiegającego frejtra, Leona Sudołę, który pełnił nocną służbę inspekcyjną, a gdy ten się zachwiał, pechnął jeszcze raz w pierś leżącego na ziemi Drozda, rzucił się następnie na Sudołę i zadał mu drugie cięcie w szyję. Drozd skończył na miejscu, Sudołę przewieziono do szpitala, gdzie w godzinę później życie zakończył.

Obaj zamordowani cieszyli się sympatją podwładnych, a Drozd służył już rok szósty. Zaraz po okropnym czynie przybył do koszar pułkownik Boičetta. Spokojnie przypatrującego się kałużom krwi mordercę uwieziono i odstawiono do sądu wojskowego w Przemyślu.

— **Samobójstwo.** Z Krakowa donoszą: Wczoraj rano na plantacjach podgórskich znaleziono na jednym z drzew wiszące zwłoki jakiegoś starszego mężczyzny. Po zdjęciu trupa z gałęzi przekonano się, że denatem ma być niejaki Karol Mikołaszek, cukiernik z Kalwarii. Zwłoki odwieziono do Zakładu medycyny sądowej. Powód samobójstwa nieznan.

— **Straszny wypadek** zdarzył się d. 21 b. m. przy budowie powiatowego mostu na Jasiołce w gminie Świerzowa polska. Robotnik Romaniuk ze Lwowa przez nieostrożność wbił sobie drut przez lewe oko do mózgu. W stanie beznadziejnym odwieziono go do szpitala w Krośnie, gdzie nazajutrz umarł.

— **Wypadek w kopalni.** W kopalni „Victoria“ w pobliżu Żłokomorowa — jak donoszą z Zgorzelic — zapadła się sztolnia i zasypana na śmierć 3 górników.

— **Pojedynek.** Z powodu czynnej zniewagi w teatrze odbył się onegdaj w Mińsku pojedynek na pistolety pomiędzy adwokatami przysięgłymi Popowem a Ponikwickim. Popow padł w pojedynku. Nowa ofiara barbarzyńskiego obyczaju.

— **Widownią** niezwykłego pojedynku była w tych dniach w Paryżu ulica Général Morin. Dwie młode kobiety, Louise Hanin i Andrée Merle, pokłóciwszy się z sobą, postanowiły pojedynkować się. Chcąc jednak uniknąć tragicznego zakończenia, za broń wybrały pończochy, wypełnione piaskiem. W lekkim stroju, przeciwniczki zaczęły okładać się wzajemnie, aż Louise Hanin, traiona pomiędzy łopatkami, padła na podłogę. Odwieziono ją do szpitala, gdzie stwierdzono, że życia jej zagraża poważne niebezpieczeństwo. Prawdziwie „rycerskie“ zapasy...

— **Orkan.** W górnych Włoszech szalał przez kilka dni ostatnie orkan bez deszczu. Na

jezorach i lagunach weneckich wiele łodzi zatono, przyczem kilkanaście osób postradało życie. W Turynie orkan uszkodził dachy wielu domów i zrządził w ogrodach wielkie spustoszenia.

— **Eksplozja gazu.** Ze Sztutgartu donoszą: W nowo wybudowanym domu kuracyjnym zdarzyła się w tych dniach eksplozja gazu, która poczyniła straszne spustoszenia w budynku. Architekt Hausner, jeden z kuracjuszy i dozorca domu odnieśli ciężkie obrażenia cieleśne.

— **Chmura moskitów.** Z Madrytu donoszą, że w ubiegłą niedzielę po godzinie 2 po południu, gdy ruch uliczny był najżywszy, sposterżono niezwykle zjawisko w środku miasta, przy Puerto del Sol. W mgnieniu oka zagaśło jaskrawe światło słońca i dał się słyszeć silny szmer, podobny do odgłosu fal morskich. W chwilę potem spadł na ziemię gęsty obłok moskitów. Ludzie i konie zaczęły rozbiegać się z popłochem na wszystkie strony, bo drobne owady weiskały się wszędzie, w oczy, usta, uszy, za odzież. Miliardy moskitów wtargnęły też do kawiarni i restauracji, napadając na publiczność, która nie mogła się obronić przed dotkliwymi ukłuciami. Po kilkunastu minutach obłok wzniósł się w górę, jakby na dane hasło i zniknął w kierunku południowo-wschodnim.

— **Dżuma.** Z Rio de Janeiro donoszą: W ubiegłym tygodniu było 44 nowych wypadków dżumy, z tych połowa zakończyła się śmiercią. Ogółem jest jeszcze chorych 103 osób.

Kronika prowincjonalna.

— **Grybów. Śmiertelny wypadek.** Dnia 5 b. m. włościanin Dymitr Słota powracając z Grybowa do Piorunki, przejeżdżał po podwiadukt kolejowy w chwili, gdy równocześnie góra zdążyła pociąg kolejowy. Koń Słoty zaprzęzony do wozu, widząc zbliżający się pociąg, spłoszył się, a pędząc naprzód wywrócił na skrócie drogi wóz z taką siłą, że Słota wypadając z niego, zabił się na miejscu.

— **Sucha. (Śmierć pod kołami pociągu).** Włościanka tutejsza Anna Gałuszka przechodząc onegdaj przez tor kolejowy, została tak nieszczęśliwie przejechana przez pociąg towarowy nr. 1.280, zdążający z Makowa do Suchej, że zginęła na miejscu.

— **Tarnobrzeg. (Samobójstwo).** W strażakem z rewolweru, skierowanym w prawą skroń, odebrał sobie onegdaj we wsi Zaleszanych życie tamtejszy dzierżawca dóbr Stanisław Sokołowski. Powód samobójstwa nieznan.

Notatki literacko-artystyczne.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, wyszedł za miesiąc październik i zawiera: I. „Urzędy koronne i nadworne w Polsce, ich początki i rozwój do r. 1504“, napisał dr. Stanisław Kutrzeba. — II. „Korespondencya Józefa Bohdana Zaleskiego“, podał Dyonizy Zaleski. — III. „Św. Stanisław biskup i jego zatarg z królem Bolesławem Śmiałym“, napisał dr. Kazimierz Szkaradek Krotoski. — IV. „Zródła Balduina Gallusa“, przez dr. Maksymiliana Gumpłowicza. — V. „O ustawie austriackiej z 14 kwietnia 1903, dotyczącej zabezpieczenia znaku i nazwy Czerwonego Krzyża“, napisał dr. Gustaw Roszkowski. — VI. „Wspomnienia Francuza o Królestwie Kongresowem“, napisał dr. Włodzimierz Bugiel. — VII. „Kronika Andrzeja Komoniewskiego“ przez Waleryana Hecka.

— **„Walkiry“ na scenie lwowskiej.** Po wielkim, spodziewanem zresztą powodzeniu „Pani Sherry“, przystępuje obecnie dyrekcja do pracy nad wystawieniem „Walkiry“ Ryszarda Wagnera w doskonałym i muzycznie wiernym przekładzie Teodora Mianowskiego. Dyrygent opery p. Brunetto ukończył już próby orkiestralne, obecnie zajęty jest cały personel próbami sytuacyjnymi. Wspaniałe dekoracje i nowe kostiumy będą już w tym tygodniu gotowe. Mimo olbrzymich trudności, udało się dyrekcji zebrać po raz pierwszy polski zespół artystów, tak, że „Walkiry“ przedstawione będą na naszej scenie wyłącznie po polsku. Brunildę śpiewać będzie p. Tebro-Łozińska, Zyglinę p. Gembarzewska.

Z teatru. „Pani Sherry“ zjadła sobie wczoraj zupełne uznanie publiczności, oklaskującej z zapalem kuplety p. Kasprowiczowej, Kliszewskiej, Miłoskiej i Poreckiej, piękne toalety artystek i doskonałe przedstawienie całej operetki, która była śpiewaną i graną z prawdziwie paryską werwą i humorem.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dzisiaj, w sobotę po raz pierwszy „Zmarłych-wstanie“, sztuka w 4 aktach z prologiem hr. Lwa Tołstoja i Henryka Bataille, (z repertuaru teatru „Odéon“ w Paryżu).

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu „Kościuszkę pod Racławicami“, obraz hi-

styczny w 5 aktach ze śpiewami przez W. A. Lasotę; z p. Woleńskim w tytułowej roli;

wieczorem o godzinie pół do 8 po raz drugi „Madame Sherry“, operka w 3 aktach Hugo Feliksa (z repertoaru wiedeńskiego Carlteatru).

W poniedziałek po raz drugi „Zmartwychwstanie“, sztuka w 4 aktach z prologiem hr. Lwa Tołstoja i Henryka Bataille (z repertoaru teatru Odeon w Paryżu).

We wtorek po raz trzeci „Madame Sherry“, operka w 3 aktach Hugo Feliksa (z repertoaru wiedeńskiego Carlteatru).

Głosy publiczne.

Otrzymujemy następującą odezwę z prośbą o umieszczenie:

Odezwa do mieszkańców miasta Lwowa:

Do Was mieszkańcy miasta Lwowa zwracamy się z wezwaniem płynącym ze szczerego umiłowania kraju i wszystkiego, co ziemia nasza wydaje i co przerabia ręka naszych pracowników. — W czasie, kiedy na kraj nasz spadały ciężkie klęski pożogi, powodzi, nieurodzaju, kiedy ugina się on pod ciężarem tych klęsk i z braku sił chwije się w swych podstawach gospodarczych, — większość jego mieszkańców, kupując obce wyroby z lekkim sercem, wysłała ciężko zapracowany grosz za granicę. — Mogąc tworzyć nowe warstwy pracy dla tysięcy rąk wyciągających się po nią, zapewnić podstawy bytu tysiącom głodnych rodzin, myślny przez brak pamięci, czy dobrej woli rok rocznie całe tłumy naszego ludu wypędzali za granicę, odmawiając poparcia krajowemu przemysłowi. — Obecnie w całym społeczeństwie zachodzi zmiana stanowiska. Zawsąd rozlegają się coraz głośniejsze nawoływania do obrony wytwórczości krajowej przed obcym najazdem. — W tej akcji kraju poczesne miejsce należy się nam, mieszkańcom miasta Lwowa. — Mamy prawo i obowiązek i pełni je pragniemy. — Na nas w pełnej mierze spocząć powinna troska codzienna i pamięć wytrwała i skrzętne starania o wywalczenie dla produkcji krajowej, jak największego zbytu i rozpowszechnienia.

Aby sprawę tę szczegółowo i wszechstronnie omówić zwołaliśmy w porozumieniu z Centralnym Związkiem galicyjskiego przemysłu fabrycznego

Ogólne zgrupowanie

w sprawie obrony przemysłu krajowego, które odbędzie się w niedzielę, 25 października o godzinie 11 rano w sali Filharmonii (gmach hr. Skarbka) z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie przewodniczącej Towarzystwa oszczędności kobiet.

2. Referat delegata Centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego „O potrzebie organizacji w obronie przemysłu krajowego“.

3. Referat: O sprowadzaniu produktów spożywczych z zagranicy.

4. Referat o sprawie cukrowej.

5. Dyskusja i wnioski.

Wzywamy wszystkich ludzi dobrej woli, interesujących się uprzemysłowieniem kraju, aby jak najliczniejszy w zgrupowaniu tem wzięli udział.

Wydział Towarzystwa „Oszczędności Kobiet“.

Prezydya:

„Czytelni kobiet, Związek nauczycielek, Praca kobiet, Towarzystwo św. Salomei, Koło pań Towarzystwa szkoły ludowej, Koło panien, Pomoc przemysłowa kobiet“.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 22— do 22-10, loco Ołomuniec 20-75 do 20-85, loco Berno-Wiedeń 20-30 do 20-90, na gruzdźień loco Aussig 20-40 do 20-50. Cukier w kostkach: prima 75— do 75—, secunda 74-50 do 74-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 40-60 do 40-80. Nafta kaukaska: transito Tryest 8-25 do 8-75, galicyjska przeźroczysta 29— do 29-50. (Ceny w koronach).

Targ zbożowy.

Lwów, 24 października. Waluta koronowa Cena za 50 kg. loco Lwów. Pszenica gotowa 8— do 8-25, pszenica na termin 7-70 do 8—, żyto gotowe 6-20 do 6-50, żyto na termin 5-80 do 6-10, owies oboczny gotowy 5-60 do 6—, owies oboczny na termin 5-25 do 5-50, jęczmień pastewny 3-75 do 5—, jęczmień browarniczy 5-25 do 5-75, rzepak 8-75 do 9-10, lnianka — do —, groch pastewny — do —, groch do gotowania — do —, wyka 5-25 do 5-40, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-60 do 4-75, hreczka 5-50 do 6—, kukurudza nowa 4-80 do 5-25, kukurudza stara

— do —, chmiel za 56 kilo 180— do 195—, koniczyna czerwona 48— do 53—, koniczyna biała 45— do 60—, koniczyna szwedzka 45— do 55—, tymotka 20— do 23—.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy paritas Tarnopol 18-25 do 18-40 za 50 litr. paritas Tarnopol na termin — do —, wyrenty — do —, ekskontyngentowy 10-25 do 10-40.

OSTATNIA POCZTA

Najw. postanowieniem z dnia 3 bm., wicekonsul Adolf Zambano, posiadający tytuł konsula, został powołany na kierownika konsulatu austro-węgierskiego w Mitrowicy.

O dotychczasowym przebiegu konferencji niemieckich ministrów skarbu donoszą pótrzędowo, że okazały się znaczne różnice w zapatrywaniach na skutki wprowadzonej nowej taryfy cłowej. Z jednej strony wyrażono nadzieję, iż cła agrarne przyniosą znaczną zwyżkę w dochodach, z drugiej zaś strony obawę, by cła prohibicyjne nie popsęły pomysłu z innych przyczyn rezultatu. Zgodzili się natomiast wszyscy uczestnicy konferencji na to, by przy zestawianiu budżetu kierowano się jak najdalej idącą oszczędnością. Uchwały konferencji będą wzięte ad referendum i przedstawione poszczególnym rządóm, wreszcie zaś ma powstać z nich substrat dla rozpraw w Radzie związkowej.

Komisja dla zbadania stosunków w marynarce włoskiej, rozpoczęła onegdaj swe prace i uchwaliła objąć śledztwem cały kompleks spraw marynarki, mających doniosłość pod względem zarówno administracyjnym jak moralnym. Przedewszystkiem stanowić będą przedmiot dochodzeń fakta podniesione w czerwcu r. z. Komisja ma sięgnąć w swych badaniach aż do roku 1884, a nawet dalej wstecz.

Bardzo przykre wrażenie wywołała w kołach politycznych serbskich — jak donoszą z Belgradu — wiadomość, że rosyjski poseł Czarykow otrzymał przedłużenie urlopu i nie wiadomo nawet czy już w ogóle powróci na swój posterunek.

Posłem serbskim w Wiedniu został m. Milan Bogiczewicz.

Deputowany francuski Destournelles oświadczył w rozmowie z przedstawicielem New-York-Heralda, że umowa angielsko-francuska o rozstrzygnięciu sporów przez sąd rozjemczy w Hadze, poprzedza zawarcie takichże umów przez Francję z innymi państwami, a przedewszystkiem z Włochami, Holandją, Szwecją i Norwegią. Umowa z Włochami podpisana będzie jeszcze przed wizytą prezydenta Loubeta w Rzymie.

W sprawie nominacji gen. Dessiriera gubernatorem wojskowym Paryża zwraca się opinia republikańskich sfer radykalnych zarówno przeciw ministrowi wojny gen. Andre, jak przeciw prezydentowi Loubetowi, który jest protektorem Dessiriera. Na czele kampanii stoi dziennik Action. Deputowany Meslier nazywa nominację „zbrodnią“.

Z Paryża zapewniają, że zapowiedziany przyjazd hr. Lamsdorfa jest wynikiem zaproszenia rządu francuskiego. Idzie o to, aby zadokumentować trwałość porozumienia politycznego między Rosją a Francją, ponieważ nacjonalisci usilnie szerzą wieści, jakoby stosunek ten osłabł, skutkiem błędów Delcassego. Nacjonalisci zarzucają mianowicie ministrowi spraw zagranicznych, że całą uwagę skierował na Maroko, a zaniedbał sprawy Wschodu azjatyckiego.

Według informacji Indépendance Belge, sułtan zamierza podobno sprowadzić do Turcji europejskiej, kongregacje katolickie wydalone z Francji i obdarzyć je szerokimi koncesjami. Odpowiednie propozycje rzekomo zostały już uczynione za pośrednictwem posła tureckiego w Paryżu. Sułtan wedle tej wersji chce w przybyszach uzyskać środki dla przeciwwagi.

Sejm.

(41 posiedzenie I. sesji VIII. peryodu).

Lwów, 24 października.

Dzisiejsze posiedzenie Sejmu otworzył JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Ba-

deni o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego odczytali sekretarze wniesione petycje i interpelacje.

Interpelacje wniosli:

P. Szwed i tow. w sprawie zaprowadzenia nowych dokładnych ksiąg gruntowych.

P. Szajer i tow. w sprawie wodnej Józefa Póchlópka, gospodarza w Pstrągowej, przeciw St. Szczepanowi, gospodarzowi tamże.

P. Bohaczewki i tow. w sprawie nielegalnych zarządzeń i postępowania starostwa w Husiatynie względem wójtów i rad gminnych w tamtejszym powiecie.

P. Oleśnicki i tow. w sprawie nadużyć starostwa w Drohobyczu przy ukonstytuowaniu się tamtejszej Rady powiatowej.

P. Oleśnicki i tow. w sprawie zachowania się polskiej młodzieży akademickiej w obec znanych zajęć na Uniwersytecie.

Z porządku dziennego uzasadniał p. Tomaszewski wniosek, domagając się wezwania Rządu, aby większe miasta i centra przemysłu naszego kraju włączył w sieć telefoniczną, a przedewszystkiem utworzył jak najrychlej połączenia następujące: 1. Schodnica-Borysław-Lwów-Kraków-Wiedeń; 2. Krosno-Jasło-Gorlice-Rzeszów-Kraków-Lwów-Wiedeń; 3. Przemyśl-Jarosław-Przeworsk-Rzeszów-Tarnów-Lwów-Kraków-Wiedeń.

Wniosek przekazał Sejm komisji przemysłowej.

Z kolei p. ks. Stojalowski uzasadniał wniosek w sprawie ochrony ludności włościańskiej od nadużyć przy poborze podatku domowo-klasowego. Wnioskodawca domaga się wezwania Rządu, 1. ażeby nowe domy włościańskie, z urzędu uwalniał od podatku domowo-klasowego, a pobrane wbrew ustawie podatki od takich domów, podatkującym zwrócił, lub na dalsze lata zarachował; 2. aby organom swoim stosownie wydał polecenie i pouczenie o tem, że ani kuchnia, ani przepierzona deskami ze względów zdrowotnych i moralnych izba, nie ma być liczona, jako osobna ubikacja, a dom z kuchnią lub takim przepierzaniem podzieloną izbę wstawiamy do wyższej klasy podatkowej; 3. aby formularze podatkowe wszystkie, a zwłaszcza dotyczące podatku domowo-czynszowego układał w sposób dla podatkującego zrozumiały i na wzór formularzy sądowych, umieszczał na nich stosowne pouczenie prawne.

Nadto domagał się p. ks. Stojalowski polecenia Wydziałowi krajowemu, ażeby: a) w tej sprawie zwołał ankietę złożoną z przedstawicieli krajowej Dyrekcji skarbowej i innych fachowych ludzi, i przy jej pomocy obmyślił środki obrony ludności włościańskiej od sekatur fiskalnych przy podatku domowo-klasowym, a postarał się o naprawienie wszystkich krzywd i błędów dotychczas włościańskiej ludności wyrządzonych; b) rozesłał okólnik do wszystkich naczelników gmin ze stosownym pouczeniem i poleceniem, aby pod osobistą odpowiedzialnością, ułaskawiał członkom gminy uwolnienie od podatku nowych domów.

Wniosek odesłał Sejm do komisji podatkowej z tem, aby w tej sprawie choćby bez drukowanego sprawozdania jeszcze w tej sesji przyszła przed Izbę z wnioskami.

Następnie przystąpiła Izba do dalszego ciągu rozpraw nad sprawozdaniem Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kurii gmin wiejskich powiatu dąbrowskiego (p. ks. Wilczkiewicza).

W dyskusji zabrał głos p. Stapiński a zaznaczywszy na wstępie, że sprawozdanie referenta Wydziału krajowego o akcie wyborczym jest stronnicze, wykazywał nieprawidłowości, jakich miano się dopuścić przy przeprowadzeniu praw wyborów i samymi akcie wyborczym. Ostatecznie wniosł, aby akt weryfikacyjny zwrócić napowrót do Wydziału kraj., celem uzupełnienia dochodzeń w sprawie przeprowadzenia praw wyborów w jednej z gmin powiatu dąbrowskiego.

P. Bojko zauważywszy, że nie ma wcale żalu do ks. Wilczkiewicza, iż został wybrany posłem z jego powiatu, podnosi następnie podobnie, jak p. Stapiński, że sprawozdanie Wydziału kraj. o wyborze p. ks. Wilczkiewicza jest stronnicze. Stronnicze zaś jest dlatego, gdyż oparte zostało na podstawie dochodzeń przeprowadzonych przez kierownika starostwa Dobrzańskiego, który z niewiadomych powodów, jest względem moim nieprzychylnie usposobiony. Na poparcie tego twierdzenia przytacza p. Bojko cały szereg rzekomych sekatur, jakich doznał ze strony p. Dobrzańskiego.

P. Kramarczyk po ogólnych uwagach o wyborach, zarzucał stronictwu ludowemu, że występuje przeciw kandydatom na posłów ze stanu włościańskiego, grożąc im stronnikom pobiciem, podpaleniem i t. p. Podniósł dalej, że p. Bojko między włościanami swego powiatu nie ma miru, gdyż — jak styszał mowca na komitecie centralnym od jednego z włościan — stoi w parlamencie po za Kołem polskim a w Sejmie nie łączy się z innymi posłami włościańskimi.

P. Rotter popierał wniosek p. Stapińskiego.

Po przemówieniu referenta, uznano wybór p. ks. Wilczkiewicza za ważny, odrzucając wniosek p. Stapińskiego.

P. Gorayski referował następnie sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożen Wydziału krajowego o budowach wodnych i melioracyjnych i imieniem komisji przedłożył następujące wnioski do uchwały:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 27 grudnia 1902 l. 924.25 o budowach wodnych i melioracyjnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyznaje na lokalne regulacje rzek niespławnych w myśl uchwały swej z dnia 6 października 1882 w rub. IX. poz. 257 wydatków na 1903 następujące zasiłki:

a) na regulację Skawy: od Jaroszwic do Witanowic, III. rata (ostatnia) 5.560 K.; b) na regulację Raby: 1. pod Pełkiem, III. rata (ostatnia) 4.046 K., 2. pod Targowiskiem III. rata (ostatnia) 4.560 K., 3. pod Dąbrowicą 4.775 K. — 13.331 K.;

c) na regulację Dunajca: 1. pod Krościenkiem 9.819 K., 2. pod Zarzeczem i Czerlicem 33.039 K. — 42.858 K.;

d) na regulację Wisłoki: 1. pod Zawadką, Przezyca i Kamienicą III. rata (ostatnia) 7.146 K., 2. pod Kędzierzem i Żyrakowem, III. rata 8.038 K. — 15.184 K.;

e) na regulację Sanu: pod Krasiecznem i Korytnikami III. rata (ostatnia) — 6.242 K.;

f) na regulację Wisłoka: 1. pod Rzeszowem i Drabinianką, II. rata 12.000 K., 2. Babią i Zarzeczem (zasiłek dodatkowy) 10.960 K. — 22.960 K.;

g) na premiowanie zawiklenia odsypisk 1.000 K.;

h) na dyspozycyi Wydziału krajowego 30.000 K. — Ogółem 137.185 K.

III. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26 listopada 1889 w rubryce IX. poz. 260 wydatków na rok 1903 następujące zasiłki: a) na konserwację osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908) 2.800 kor., b) na drenowanie gruntów włościańskich, III. rata 50.000 kor., c) na regulację Lubaczówki pod Czerwoną wolą III. rata (ostatnia) 4.480 kor., d) na drenowanie gruntów OO. Bonifratrów w Zebrzydowicach II. rata (do r. 1904) 3.200, e) na zabudowanie potoku Bzinki w gminie Brzyszcze (powiat Żółkiew), II. rata 8.333, f) na regulację Seretu pod Tudorowem, II. rata (ostatnia) 6.000 kor., g) nie zabudowanie potoku Szkleniec i lokalną regulację potoków Bialki i Meszny w gminie Mikuszowice (pow. Biały), I. rata 10.630, h) na zabudowanie potoku Jaworzyny (pow. Nowy Sącz) I. rata 12.525, i) na zabudowanie potoku Wielopole (pow. Nowy Sącz) I. rata 10.167, k) na osuszenie pastwiska gminnego w Jasionce (pow. Rzeszów) 1.667, l) na osuszenie gruntów w gminach Wisłoboki, Podliski małe i Zapytów (powiat Lwów) 4.600, m) na osuszenie gruntów w gminie Rogóźno (powiat Żydaczów) I. rata 7.167, n) na zabudowanie potoku Tumierz 11.556, o) na subwencjonowanie fabryk drenarskich —, p) do dyspozycyi Wydziału krajowego 20.000 koron. Ogółem 153.125 koron.

IV. Sejm powiększa personal komasacyjny kraj. biura melioracyjnego o jedną osobę inżyniera komasacyjnego z płacą roczną 2800 koron, rocznym dodatkiem aktywnym 600 koron i prawem do poboru trzech dodatków pięcioletnich po 240 koron.

V. Sejm zmienia postanowienia §. 2 instrukcji służbowej dla krajowych dozorców melioracyjnych, który zostaje uchylony dotychczasowym brzmieniu i opiewać ma, jak następuje: 1) Do wykonania i bezpośredniego dozoru robót w §. 1 wyszczególnionych ustanawia się następujące kategorie dozorców: 1. konduktorów melioracyjnych I, II i III klasy do konserwacji robót publicznych; 2. starszych dozorców melioracyjnych; 3. dozorców melioracyjnych; 4. dozorców drenarskich do wykonania i dozoru tak melioracji publicznych, jak i prywatnych.

O przyjęciu dozorców, które jest zależnym od ukończenia kursu praktycznego przy biurze melioracyjnym i złożenia z dobrym skutkiem egzaminu głównego, tudzież o liczbie dozorców stanowi Wydział krajowy. Rangę starszego dozorca otrzymać może dozorca odznaczający się znajomością rzeczy i gorliwością w służbie po kilkuletniej praktyce, miejsce zaś konduktora starszy dozorca, który nadto obeznanym jest z manipulacją kancelaryjną i prowadzeniem rachunków. Pobory dozorców wynosić mają: 1. Konduktora melioracyjnego: a) płaca roczna w I klasie 16 0 K., płaca roczna w II klasie 1400 K., b) dodatek roczny na mieszkanie 200 K., c) ryczałt roczny na objazdy 200 K. d) trzy pięcioletnia po 100 koron; 2. starszego dozorca melioracyjnego: płaca roczna 1.080 koron; 3. dozorca melioracyjnego i drenarskiego: płaca roczna 720 koron.

W czasie zajęcia w polu otrzymują dozorca i starsi dozorca oprócz zwrotu kosztów

podróży, mianowicie należyłości trzeciej klasy za podróż koleją, a 20 halerzy od jednego kilometra za podróż koniami, mieszkanie i utrzymanie, lub w miejsce tego następujące wynagrodzenie dzienne (dyety): starszy dozorca melioracyjny 2 korony; dozorca melioracyjny 1 korona 50 halerzy; dozorca drenarski 1 korona.

Uczniowie krajowego kursu praktycznego dozorców melioracyjnych lub drenarskich otrzymują za czas zajęcia przy robotach w polu oprócz dyet w kwocie 1 korony i zwrotu kosztów podróży, płacę miesięczną w kwocie 30 koron (1 korona dziennie).

Dyety konduktorów melioracyjnych za czas ich zajęcia poza przydzielonym perymetrem melioracyjnym ustanawia się na 3 koron dziennie.

Pobory konduktorów melioracyjnych (płace, dodatek na mieszkanie i ryczałt na objazdy) pokrywają fundusze konserwacyjne publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych, płace zaś, wynagrodzenia dzienne (dyety) i koszty podróży dozorców i starszych dozorców, jak i uczniów, odnośne fundusze budowy, względnie właściciele gruntów podejmujące roboty melioracyjne.

Dozorcy przydzieleni do wykonywania melioracji prywatnych pobierają płacę za czas, w którym nie są zajęci w polu, z funduszu krajowego (dotacyi na utrzymanie dozorców).

W razie powołania do służby wojskowej nie otrzymują dozorców żadnego wynagrodzenia z funduszu krajowego.

Wyplata poborów dozorców za czas ćwiczeń wojskowych i wojny zależną będzie od każdorazowej decyzji Wydziału krajowego.

VI. Sejm uchwała projekty ustaw:

1) o regulacji potoku Błotni z dopływami; 2) o zabudowaniu i zalesieniu debr w gminie Zniesienie powiatu lwowskiego; 3) o zabudowaniu i zalesieniu debr w gminie Mikołajów pow. żydaczowski; 4) o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy; 5) o podwyższeniu lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa; 6) o podwyższeniu prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami; 7) o konserwacji robót regulacyjnych na potokach Krzemienicy i Babulówce z dopływami, oraz na potoku Trześni.

VII. Sejm przyznaje na r. 1903 pierwszą ratę 45 proc. zasiłku krajowego na zabudowanie i zalesienie debr w gminie Mikołajów powiatu żydaczowski w kwocie 21.075 kor.

VIII. Sejm przyznaje na pokrycie kosztów operacji agrarnych w r. 1903 w rubryce X. poz. 304 dotację w kwocie 4.000 koron.

IX. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rubryce IX., dziale B) na rok 1903 do końca lutego 1905, a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego.

X. Petycje gminy Rajska o regulację Soły i przysiółka Brzoza ad Wrzawy o wyjednanie u Rządu rosyjskiego zezwolenia na odprowadzenie wody przez terytorium rosyjskie odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Prezes Wydziału krajowego p. dr. Pilat, zabrawszy głos, złożył imieniem Wydziału krajowego p. Gorayskiemu serdeczne życzenia z okazji 25-letniej jego pracy w sprawach melioracyjnych.

P. Szajer żądał, aby Wydział krajowy wydał okólnik z krótką treścią uchwalic się mających ustaw o budowach wodnych i melioracyjnych i rozesłał go wszystkim gminom interesowanym.

P. Gorayski dziękuje za życzenia, poczem Izba przeszła do dyskusji szczegółowej nad proponowanymi przez komisję gospodarstwa krajowego wnioskami.

Po przemówieniach pp. Stojalowskiego i Stapińskiego uchwalono wnioski komisji, wszystkie proponowane ustawy i wniosek p. Szajera.

Załatwiając sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności departamentu V. za czas od 1 listopada 1901 do 31 października 1902 r., nadto o sprawozdaniu z przedłożeniem obrad ankiety w przedmiocie administracji krajowych i prowincjonalnych szpitali powszechnych i o sprawozdaniu w sprawie kredytu 6000 koron na rok 1903 na koszt lustracji szpitali powszechnych, uchwalili Sejm po krótkiej dyskusji, w której zabierali głos pp.: hr. Wodziecki, Onyszkiewicz i Stojalowski, następujące wnioski proponowane przez komisję:

1. Przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności departamentu V za czas od 1 listopada 1901 do 31 października 1902.

2. Przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z usprawiedliwieniem kredytu w kwocie 6000 K., wstawionego w rubr. II poz. 23 preliminarza budżetu krajowego na r. 1903 na koszt lustracji szpitali powszechnych.

3. Przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z przedłożeniem protokołu obrad ankiety w przedmiocie reformy w administracji krajowych i prowincjonalnych szpitali powszechnych.

4. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w możliwie najkrótszym czasie przedstawił ponownie Sejmowi projekt ustawy, regulującej opiekę nad ubogimi, kalekami i chorymi nieuleczalnymi, której opracowanie było polecone uchwałą Sejmu na posiedzeniu z dnia 2 maja 1901, a która pod obrady Sejmu nie przyszła.

5. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę i na najbliższej sesji zdał sprawę: czy nie byłoby korzystnym, aby podobnie jak to ma miejsce w szpitalu Kulparkowskim, zaliczował z funduszu szpitalnego także i w szpitalach prowincjonalnych i krajowych na koszt podróży dla chorych już uleczonych, z powodu których obecnie przeprowadza się porozumienie z gminami w celu szybszego wydalania ich ze szpitali.

6. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę sprawę przywrócenia zwyczaju publikowania sprawozdań naukowych z czynności lekarskich wszystkich szpitali krajowych i prowincjonalnych.

7. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na najbliższej sesji przedłożył sprawozdanie i wnioski co do kwestyi, w których szpitalach i o ile dałoby się urządzić łóżka płatne dla zamożniejszych chorych, któreby mogły przynieść czysty dochód funduszowi krajowemu.

8. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wdrożył pertraktacje ze szpitalami pozakrajowymi z myślą utworzenia kartelu, aby chorzy, którzy mają tyle zdrowia i pieniędzy, że mogą podejmować podróże za granicę kraju, nie byli przyjmowani na koszt Wydziału krajowego, gdyż za nich płacić nie będzie.

9. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał i wziął pod rozwagę sprawę pomieszczenia sekundaryuszy w szpitalu lwowskim i aby przedłożył Sejmowi sprawozdanie na najbliższej sesji.

10. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w sprawozdaniu z czynności za r. 1903 wykazał liczbę łóżek we wszystkich szpitalach według obecnego faktycznego stanu, a nie według niegdyś uchwalonego etatu.

11. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę: czy i o ile będzie pożądane ewentualne podwyższenie dyet lekarzom okręgowym i szpitalnym za szczepienie ospy?

12. Wzywa się c. k. Rząd, aby przyspieszył budowę projektowanego zakładu, który ma pomieścić klinikę położniczo-ginekologiczną i szkołę akuserek w Krakowie, a nadto, aby wniósł kosztem Skarbu Państwa klinikę dla chorób umysłowych w Krakowie. (Godzina 3. Posiedzenie trwa dalej).

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Przesilenie na Węgrzech.

Wiedeń, 24 października. Minister skarbu Lukacs był dziś o godzinie 10 rano na 1-godzinnem posłuchaniu u Najj. Pana i przedłożył Monarsze obszernie sprawozdanie o wczorajszych postanowieniach „komitetu dziewięciu”. Najj. Pan wysłuchał uważnie relacji i przyjął ją do wiadomości. Rozstrzygnięcie nie zapadło i Monarcha zastrzegł sobie decyzję na później. W skutek tego pozostaje Lukacs w Wiedniu O godzinie 11 przyjął Najj. Pan hr. Khuena na 1-godzinną audyencyj. Także Khuen pozostaje w Wiedniu aż do dalszej dyspozycji. Nie jest wykluczonem, że w ciągu dzisiejszego dnia nastąpią dalsze powołania.

Budapeszt, 24 października. Większa część dzienników donosi, że „komitet 9” na wczorajszym posiedzeniu uchwalili trwać przy poprzednich postanowieniach. *Egytelertes* wątpli o prawdziwości tych doniesień i twierdzi, że komitet uchwalił kilka zmian, na które hr. Apponyi się nie zgodził. Dzienniki przedstawiają sytuację tak, jakoby miało przyjść do zatargu między Koroną a parlamentem. Wyrażają jednak przytem nadzieję, że znajdzie się droga pokojowego załatwienia przesilenia.

Kraków, 24 października. (T. pr.) Rada powiatowa krakowska na wczorajszym posiedzeniu wyraziła delegatowi Fedorowiczowi i wojskowskiej na ręce komendanta korpusu podziękowanie za działalność podczas ostatniej powodzi, — załatwiła sprawy administracyjne, uchwaliła prowidoryum budżetowe na pierwszy kwartał r. 19 4, zgodziła się na wydzielenie kilku parcel z gminy Grzegórzek i przyłączenie do Krakowa. Radny Ptak uczynił wniosek wysłania do Koła polskiego w Wiedniu petycji o zaprowadzeniu

w kraju przymusowego ubezpieczenia od ognia. Wniosek uchwalono.

Wiedeń, 24 października. Najj. Pan nadał profesorowi Politechniki we Lwowie Teodorowi Maryniakowi tytuł radey Dworu.

Wiedeń, 24 października. Dr. Koerber wrócił wczoraj wieczorem z Tryestu.

Hr. Khuen i Minister Lukacs przybyli do Wiednia.

Wiedeń, 24 października. *Zeit* donosi: Ministerstwo spraw wewnętrznych wypracowało projekt ustawy emigracyjnej, która obecnie znajduje się już w Ministerstwie sprawiedliwości dla zaopiniowania. Projekt ma przeważnie charakter ustawy dla obrony emigrantów. Emigranci mają na przyszłość zatrzymywać prawa obywateli państwowych, a nie — jak dotychczas — tracić je. Nielegalne werbowanie wychodźców ma być surowo karane. Udzielanie koncesyi biurom dla przewozu wychodźców będzie znacznie utrudnione.

Wiedeń, 24 października. Dzienniki donoszą z Poznania, że Izba karna w Grudziądzu zasądziła polskiego posła do parlamentu niemieckiego, Kulerskiego, za rzekomą „obrazę stanu nauczycielskiego”, na miesiąc więzienia.

Budapeszt, 24 października. Po zakończeniu „wiecu katolickiego” ks. prymas kardynał Vaszary zwołał konferencyę biskupów, na której rozpatrywano kilka ważnych spraw kościelnych.

Poznań, 24 października. (Tel. prywat.) *Dziennik Poznański* donosi, że otwarcie niemieckiej Akademii poznańskiej nastąpi 4 listopada. Zapowiedział swój przyjazd minister oświaty; oczekiwani są także kanclerz i minister skarbu

Poznań, 24 października. (Tel. prywat.) Sprawa defraudanta Henniga wywołuje żywe zainteresowanie. *Posen. N. Nachrichten* donoszą, że Hennig rozpoczął defraudacyę już w r. 1901. Żył nad stan, pożyczając pieniądze przyjaciółom, a także na lichwę.

Lublin, 24 października. (Tel. prywat.) Wczoraj o godzinie 9 przed południem zawalili się nowo zbudowany most na rzece Cechówce. Most miał być za kilka dni oddany do użytku publicznego.

Kolonia, 24 października. *Köln. Ztg.* donosi z Paryża, że konferencyą rosyjskiego ministra spraw zagranicznych hr. Lamsdorffa z francuskim ministrem spraw zagranicznych Delcassé, dotyczyła w pierwszej linii spraw bałkańskich i umowy, zawartej co do nich przez Rosyję i Austro-Węgry. Nadto rozpatrywano zamiary Rosyji w Azji Wschodniej. W kołach wjaemniczonych opowiadają, że stanowisko Francyi w obu tych sprawach nie zadowoliło Rosyji. Także włosko-francuskie zbliżenie wywołało po stronie rosyjskiej niezadowolenie. Hr. Lamsdorff powrócił przez Darmstadt do Petersburga.

Belgrad, 24 października. Z 16 przedstawionych przez koronę kandydatów do rady państwa wybrała skucepzna ośmiu, mianowicie 2 radykałów, 3 liberalnych i 3 postępowych. Naodwrot dokonała skucepzna wyboru 16 kandydatów, z których król wybierze ośmiu.

Belgrad, 24 października. Dzienniki witają z radością osiągnięte w interesie kraju połączenie obu grup radykalnych.

Rzym 24 października. Król konferował wczoraj z kilku wybitnymi politykami. Sądzą że Giolitti otrzyma misyę utworzenia gabinetu.

Rzym 24 października. Dzienniki donoszą, że Giolittiemu powierzył król misyę utworzenia gabinetu. Giolitti zastrzegł sobie 2 do 3 dni namysłu.

Bruksela, 24 października. W stałej komisji cukrowej, członkowie komisji konferowali wczoraj z reprezentantami rządu rosyjskiego, poczem komisya odroczyła się do 10 marca 1904.

Paryż 24 października. Trybunał kasacyjny odrzucił zażalenie zakonu Kapucynów przeciw grzywnom, nałożonym przez rząd o przekroczenie ustawy o kongregacyach.

Paryż 24 października. Prefekt policyi otrzymał anonimowy list, którego autor oświadcza, że jest anarchistą i musi popełnić samobójstwo. Przedtem jednakże musiał się zemścić na swoim nieprzyjacielu i dlatego usiłował zamordować ks. Lebella. Stan ks. Lebella się poprawił i lekarze mają nadzieję utrzymania go przy życiu.

Paryż 24 października. Minister sprawiedliwości wytoczył śledztwo w znanej awanturkiej sprawie Labaudyego.

Barcelona, 23 października. W skutek wybuchu strejku robotników gazowych zabrakło wczoraj wieczorem w mieście światła. Wiele sklepów i teatry musiało zamknąć. Na ulicach panowała ciemność. Gubernator zawiadomił strejkujących, że warunki ich nie zostaną przyjęte.

Leeds, 24 października. Wczoraj wieczorem pociąg pospieszny z Leeds do Liverpoolu wjechał tak silnie na stojącą przed tunelem lokomotywę, że kilkanaście wozów wykołowało się. Nadechodzący z przeciwnej strony pociąg osobowy najechał na gruz pociągu pospiesznego, przyczem 1 osoba zginęła, a około 20 osób odniosło lekkie rany.

Londyn, 24 października. *Daily Telegraph* zaprzecza doniesieniu niemieckich dzienników, jakoby rząd angielski nosił się z zamiarem rozwiązania parlamentu. Rząd na razie nie ma podobnych zamiarów, chyba gdyby parlament przez jakieś głosowanie wyraził mu swoją nieufność.

Londyn, 24 października. *Biuro Reutersa* donosi, że ciało dyplomatyczne w Pekinie uchwaliło jednomyślnie sprawę uwięzionego redaktora Supao natychmiast oddać mięszanemu sądowi w Shanghaiu.

Konstantynopol 24 października. Porta wręczyła ambasadorom: austro-węgierskiemu i rosyjskiemu aż 6 not, opisujących poszczególne okrucieństwa, popełnione przez „kmitadziów”, czyli powstańców macedońskich. Nadto doniosła o organizacji żandarmeryi po wilajetach, która jest już prawie ukończona i zawiadomiła o przeprowadzeniu kilku reform, których już dawniej żądały oba te mocarstwa.

Jak sądzą, krokiem tym Turcy chcą wywołać u obu tych mocarstw mniemanie, iż rząd turecki na seryo zabrał się do wykonania żądanych od niego reform.

Nowy Jork, 24 października. Z Montany donoszą, że wszystkie fabryki zastanowiły pracę, w skutek czego 15.000 robotników znalazło się bez zajęcia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 24 października 1903. Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 117-31, Renta majowa 100-10. Węgierska renta koronowa 97-50, Akcyje austr. Zakładu kredytowego 658-—, Akcyje węg. Zakładu kredytowego 718-—, Akcyje Anglobanku 273-—, Akcyje Unionbanku 522-—, Akcyje Bankvereinu 481-75, Akcyje Länderbanku 416-—, Akcyje Kolei państw. 654-50, Lombardy 78-25, Akcyje kolei Elbethal 422-50, Akcyje Fabryki broni 361-—, Akcyje tytoniowe ——, Akcyje Alpiny 380-—, Akcyje Rima Muranyi 462-50, Akcyje Praskiego Towarzystwa żel 1780-—, Losy tureckie 133-75, Ruble 253-—, 20-Franki ——, Tramway ——

Usposobienie: spokojne.

Wiedeń, 24 października 1903. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 min. 30. Akcyje austriackiego Zakładu kredyt. 662-50, Akcyje węgierskiego Zakładu kredyt. 727-—, Akcyje Anglobanku 272-50, Akcyje Unionbanku 522-—, Akcyje Länderbanku 416-—, Akcyje Bankvereinu 480-50, Akc. Bodencredit 938-—, Akcyje galic. Banku hipotecznego 533-—, Akcyje kolei państwowych 657-50, Akcyje kolei Południowej 78-50, Akcyje Tramway A) ——, Akcyje Tramway B) ——, Akcyje kolei Elbethal 425-—, Akcyje kolei Północnej 5485-—, Akcyje kolei czerniowieckiej 577-50, Akcyje Alpiny 383-—, Akcyje Rima Muranyi 464-—, Akcyje praskiego Towarzystwa żel. 1785-—, Akcyje Fabryki broni 362-—, Akcyje Tureckie tytoniowe 354-50, Akcyje Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 1094-—, 5 proc. obligacyi komunalnych Banku krajowego ——, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 97-35, Renta majowa 100-15, Austriacka Renta koron. 97-60. 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 98-75. 4 proc. Listy Banku krajowego 98-75, 4 i pół proc. Listy Banku krajowego 102-15, 5 proc. komunalne oblig. Banku kraj. 102-47, 4 proc. Listy Banku hipotecznego 98-60, 4 i pół proc. Listy Banku hipotecznego 101-45, 5 procen. Listy Banku hipotecznego 112-—, 4-prc. Gal. Obligacye propinacyjne 99-75, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 99-45, 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 96-25, Losy tureckie 133-—, Marki 117-35, Ruble 253-25.

Berlin, 24 października 1903. Giełda poranna. (*Vorbörse*). Akcyje kredytowe 207-25, Towarzystwo dyskontowe 194-—.

Usposobienie: silne.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krachowiecki.

ciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział XX.
Lwów, dnia 16. września 1903.

L. cz. E. 36/3 (16) [8408 3-3]

Na żądanie Kasy oszczędności m. Kołomyi, zastąpionej przed adw. Dra Dębickiego w Kołomyi odbędzie się dnia 20. listopada 1903 o godz. 10 przed południem w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 63. licytacja majątności Helenówka wyh. hip. 456 ks. grunt. dla posiadłości tabularnych tut Sądu objętej wraz z przynależnościami, składającymi się z młocarni i narzędzi.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 71.108 kor. 62 hal., przynależności zaś na 306 kor.

Najniższa cena wynosi 47.609 kor. 75 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 28. września 1903.

L. cz. E. 121/2 (48) [8483 3-3]

Na żądanie c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego zastąpionej przez Dyrekcyę we Lwowie odbędzie się dnia 18. listopada 1903 o godz. 10. przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13. licytacja majątności Steniatyn whl. 66. ks. gr. dla w. pos. wraz z przynależnościami, składającymi się z budynków, zapasów paszy, nawozu i zasiewów w protokole z 23/9 1902 E. 121/2 (6) opisanych bez inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona wraz z przynależnościami na 285980 kor. 40 hal., przynależności zaś na 53380 kor. 40 h.

Najniższa cena wynosi 190653 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 22. września 1903.

L. cz. E. 451/3 (9) [8100 3-3]

Dnia 18. listopada 1903 o godzinie 10. przed południem odbędzie się w Sądzie tutajszym w biurze Nr. 4. licytacja: a) 1/12

części realności whl. 304 i b) 1/3 części realności whl. 376 ks. gr. gm. kat. Ustrzyki bez przynależności.

Części nieruchomości wystawionych na licytację są ocenione w następujący sposób: a) 1/12 część whl. 304 na 20 kor., b) 1/3 część whl. 376 na 400 kor.

Najniższa oferta wynosi: ad a) okrągło 14 kor., ad b) okrągło 267 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelarii sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ustrzyki dolne, dnia 5. października 1903.

L. 16 585. [8522 3-3]

Ogłoszenie.

C. k. Dyrekcyę okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do wiadomości, że w dniu 4. listopada 1903 między godziną 8 a 12 przed południem, odbędzie się w kancelarii Nadzoru c. k. straży skarbowej w Mysłenicach rozprawa względem zawarcia solidarnej ugody co do prawa poboru poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu poborowym „Mysłenice“ na rok 1904 a warunkowo t. j. z prawem wypowiedzenia na lata 1905 i 1906 lub też bezwarunkowo na powyższy trzech letni okres czasu. Jako cenę ugodową za ten przedmiot ustanawia się roczną kwotę 6025 kor. to jest sześć tysięcy dwadzieścia pięć koron.

Do rozprawy przystąpić musi przeważna część przedsiębiorców co do ilości głów i rozmiaru przedsiębiorstwa podlegającego opłacie podatku konsumcyjnego od mięsa w pomienionym okręgu poborowym.

C. k. Dyrekcyę okręgu skarbowego.
Wadowice, dnia 18. października 1903.

L. cz. E. 1168/3 (3) [8586]

Dnia 3. listopada 1903 godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, odbędzie się licytacja realności whl. 153 gm. Siółko wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 960 kor.

Najniższa cena wynosi 640 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w Oddz. II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojniłów, dnia 1. października 1903.

L. cz. E. 1270/3 (7) [8587]

Dnia 3. listopada 1903 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, odbędzie się licytacja realności objętych whl. 30 i 44 gm. Przewoziec, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 1816 kor., z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi 1210 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w Oddz. II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojniłów, dnia 16. września 1903.

L. cz. E. VIII. 1650/3 (7) [8569]

Dnia 13. listopada 1903 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51, licytacja 5,6 części realności whl. whl. 1972 ks. gr. gm. kat. miasta Przemyśla, ocenionych na 3148 kor. 50 hal.

Najniższa oferta, poniżej której sprzedaż nie może nastąpić, wynosi 2099 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego, i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemyśl, dnia 8. października 1903.

do L. 21303/903.

OBWIESZCZENIE.

[8520 3-3]

C. k. Dyrekcyę Okręgu skarbowego w Nowym Sączu rozpisuje 2-gą publiczną licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa w poniżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na trzy lata t. j. na rok 1904, 1905 i 1906 bezwarunkowo, lub warunkowo na rok 1904 z milczącym przedłużeniem kontraktu na dalszy rok 1905 względnie i rok 1906 na dzień 9. listopada 1903 o godzinie 9 przed południem.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykazy miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przeglądnięte przed licytacją w biurze Nr. 17 c. k. Dyrekcyi Okręgu Skarbowego w Nowym Sączu, tudzież w dotyczących nadzorach Straży Skarbowej nowosądeckiego okręgu Skarbowego.

Oferty pisemne opieczętowane i zaadresowane z uwidocznieniem na kopercie przedmiotu dzierżawy należy wnieść najdalej do godziny 2-jej po południu ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytację t. j. do dnia 8. listopada 1903, na ręce c. k. Dyrektora Okręgu Skarbowego w Nowym Sączu.

Wadium w wysokości 10% ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach do oferty dołączone zaś przy licytacji ustnej do rąk komisji licytacyjnej złożone.

Kwity kasowe opiewające na kaucję nie wygasają dzierżawy, nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

Liczba poz. rządowa	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot	Klasa taryfy B. z 18,5 1875 Dzup. Nr. 84.	Cena wywołania		UWAGA
				Kor.	hal.	
1.	Biecz	Mięso	III. (trzecia)	3680		
2.	Mszana dolna			6080	40	

C. k. Dyrekcyę okręgu skarbowego.

Nowy Sącz, dnia 19 października 1903.

L. 21639/903.

OBWIESZCZENIE.

[8554 2-3]

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od rzezi bydła i wyrebu mięsa (ustawa z 16/6 1877 Dzup. Nr. 60), tudzież od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego (ustawa z 17/7 1862 Dzup. Nr. 55 i z 8/5 1875 Dzup. Nr. 85) w niżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na rok 1904 albo na rok 1904 z milczącym przedłużeniem na następny drugi lub trzeci rok tj. 1905 lub 1906, albo wreszcie na bezwarunkowy przeciąg czasu trzech lat tj. od 1. stycznia 1904 do 31. stycznia 1906 rozpisuje się niniejszem na dzień 10. listopada 1903 r. drugą publiczną licytację pod następującymi warunkami:

1) Do dzierżawy przypuszcza się każdego, kto wedle ustaw nie jest wykluczony od zawarcia kontraktów.

2) Mający chęć licytowania winien złożyć przed komisją licytacyjną 10%-we wadium w gotówce lub efektach wartościowych.

3) Zastępcy mają się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem, sądownie lub notaryalnie legalizowanem.

4) Pisemne oferty zaopatrzone w 10%-we wadium należy wnieść do Naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego we Lwowie Plac Cłowy l. 1. najpóźniej do dnia 9. listopada 1903 r. do godziny 1-szej po południu.

5) Bliższą wiadomość o warunkach dzierżawy i miejscowościach, należących do poszczególnionych okręgów dzierżawnych można zasięgnąć w podpisanej c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego i Nadzoru c. k. straży skarbowej tego okręgu skarbowego.

Wykaz okręgów wydzierżawić się mających z dniem 1. stycznia 1904 r.

L. Rządowa	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Klasa taryfy	Cena wywołania		10% wadium	Licytacja odbędzie się dnia	UWAGA
				K	h			
1	Chodorów	rzezi bydła i wyrebu mięsu	III.	5501	—	551	13. listopada 1903 r. od godz. 9 rano do 12 w południe w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego we Lwowie Plac Cłowy l. 1.	W myśl §§. 2. i 10 ustawy krajowej z 15/4 1894 r. Dz. u. kr. 33 obowiązany jest dzierżawca pobierać na żądanie Wydziału krajowego dodatk krajowy do podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego w wysokości 30%, tak długo jak ten dodatk istnieje i będzie i za prawo poboru tego dodatku uszczęścić 30% od czynszu dzierżawnego umówionego za pobór samego podatku spożywczego. — Zmiana tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek co zmiana taryfy podatku spożywczego.
2	Janów		III.	4505	50	451		
3	Jaryczów		III.	3400	—	340		
4	Żydaczów		III.	2000	—	200		
1	Mkołajów	pobór podatku spożywczego od wina moszczu winnego i moszczu owocowego	taryfa C. ex 1875	480	—	48		

C. k. Dyrekcyę okręgu skarbowego.

Lwów, dnia 10. października 1903.

L. cz. E. 1483/3 (6) [8497 3-3]

Dnia 23. listopada 1903 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 22 sądu tutajszego licytacja realności w Kołomyi Nr. kons. wyk. hip. l. 80 z przynależnościami.

Realność powyższa oceniona na 12.321 kor., przynależności zaś na 133 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 6227 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w sądzie tutajszym w biurze Nr. 33.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego

rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kołomyja, dnia 6. października 1903.

Ulgi
w spłatach
wedle
umowy

Przy
płaceniu
gotówką
3%
rabatu

Nieustająca Hyperprodukcya

Jeszcze więcej jednak w przerażającym
do tejże stosunku będący

słaby popyt

Całkowita
gotówka
nie
wymagana

Ulgi
w spłatach
wedle
umowy

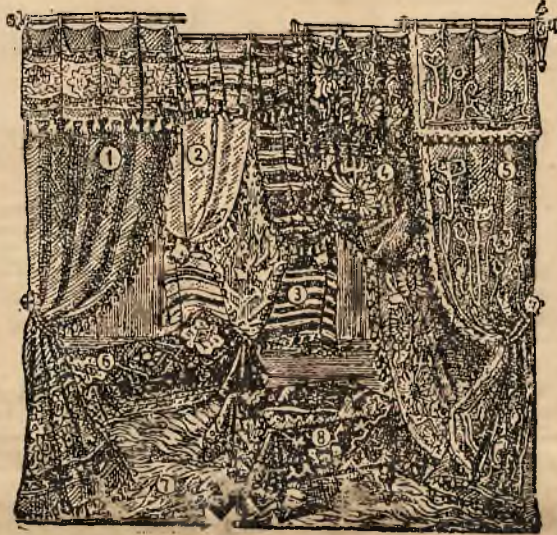
nagromadziły w licznych fabrykach, i na rynkach ogromne zapasy towarów, przez co ceny tychże tak spadły, iż dzisiaj nadzwyczaj tanio można już nabyć w dobrych gatunkach dywany, portyery, chodniki, kapy na stoły i łóżka, koce, kołdry, linoleum ceraty i różne przedmioty dekoracyjne i luksusowe jakoteż bieliznę męską i damską i inne potrzebne artykuły, a to tem łatwiejsze powinno dla Wielm. Pana być nabycie takich rzeczy, ile że Wielm. Pan może sobie spłatę wygodnie rozłożyć.

Nasza renomowana, a szczególnie w Galicyi szacownie znana firma, mająca za zasadę dobre towary sprzedawać po bez konkurencyi niskich cenach obrała sobie także system i hasło: „całkowita gotówka nie wymagana“ i „ulgi w spłatach możliwie dogodne.“

W ślad tedy za tem dajemy nasze towary na kredyt wszystkim P. T. Urzędnikom państwowym i prywatnym bez różnicy stanu i rangi, jakoteż wszystkim innym Osobom prywatnym, dobrze sytuowanym, które nie chcą lub nie są w możności potrzebne im towary za gotówkę zakupywać i przynajemy tymże ulgi w spłatach częściowych, które mogą stosownie do umowy być rozłożone na miesiący lub kwartały, przyczem z naciskiem podnosimy, iż przy interesach na kredyt absolutnie cen towarów nie podwyższamy.

Portyery
sztuka kor.
1:30, 2, 3
i wyżej

Firanki
koronkowe
para kor.
2:50, 4, 6
i wyżej

Dywany
ścienne
^{140/200} po kor.
6, 8, 10
i wyżej

Dywaniki
przed łóżka
po kor.
1:40, 2, 3
i wyżej

Chodniki,
metr po
30, 50, 70
hal. i wyżej

Kilkaset
resztek
chodnika
po cenach
bajecznych

Koce
flanelowe
^{150/200} po kor.
4, 6, 8
i wyżej

Kapy
na łóżka
po kor.
4, 6, 8
i wyżej

Nasze nizkie ceny wzbudzają sensację!

Dywany
pokojowe
^{200/300} po kor.
11, 14, 18
i wyżej

Dywany
kościelne
i przed
ołtarze we
wielkim
wyborze

Kapy
na stół
po kor.
3:50, 5, 7
i wyżej

Linoleum
i ceraty
w ogromnym
wyborze

Prócz tych tu wyżej naprowadzonych, polecamy szczególnie nasz bogato zaopatrzonej skład wybornych gatunków portyer, firanek koronkowych, stor aplikacyjnych, karniszy, chodników wełnianych i kokosowych do pokoi, na schody i korytarze, dalej dywanów kościelnych i przed ołtarze, dywanów salonowych, do jadalń i pokoi dziecinnych, dywanów ściennych i dywaników przed łóżka i „angora“ koców flanelowych i wełnianych systemu prof. Jaegera, koców do podróży, kołder, kap na łóżka, na stoły, makat, jak wogóle wszelkich artykułów dekoracyjnych. Wielki zapas prawdziwych perskich i orientalnych dywanów po cenach bez konkurencyi niskich.

Żądając kredytu, niezbędnie koniecznem jest wpiery nas ustnie lub pisemnie zawiadomić, na które towary się reflektuje, dalej w jaki sposób odnośna kwota ma być spłacona.

Celem poczynienia potrzebnego zakupu, prosimy o łaskawe zaszczycenie nas osobistemi odwiedzinami, skoro jednak Wielm. Pan mieszka poza Lwowem, a przyjazd do nas nie będzie wygodnym, prosimy łaskawie do nas listownie się udać.

Za nadesłaniem marki pocztowej za 10 hal. wyślemy na żądanie nasz bogato ilustrowany cennik dywanów, portyer, firanek, chodników, cerat, linoleum, narzutek na otomany, kap na stoły i łóżka, koców do podróży i do sanek, der na konie, kołder, gobelinów, makat i innych artykułów dekoracyjnych, jak również towarów lnianych i bawełnianych, bielizny męskiej, damskiej i dziecinnej, szyfonów, płótna, bielizny stołowej i innych potrzebnych artykułów.

Listy i zamówienia należy adresować:

Dom towarowy „Au Louvre“ we Lwowie, ul. Sykstuska 6.

(Pasaż Hausmana).